

ПЛАН-СЦЕНАРІЙ ПРОВЕДЕННЯ ЗАХИСТУ НАВЧАЛЬНОЇ ПРАКТИКИ ЗДОБУВАЧІВ СТУПЕНЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ БАКАЛАВРА 3-ГО КУРСУ НАВЧАЛЬНО-НАУКОВОГО ІНСТИТУТУ № 3 НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ ВНУТРІШНІХ СПРАВ, ДЕННОЇ ФОРМИ НАВЧАННЯ ЗА СПЕЦІАЛЬНІСТЮ 262 «ПРАВООХОРОННА ДІЯЛЬНІСТЬ» (ЗА КОШТИ ФІЗИЧНИХ АБО ЮРИДИЧНИХ ОСІБ)

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Мета – послідовне виконання заздалегідь підготовлених завдань групами або окремими здобувачами вищої освіти, з урахуванням реальних умов роботи поліції (відпрацювання правильного складання процесуальних документів, складання внутрішніх документів, розгляд різних практичних ситуацій, поглиблене вивчення положень нормативно-правових та індивідуальних актів); закріплення набутих теоретико-правових знань у сфері юриспруденції, юстиції, органів виконавчої влади, органів судової влади, правоохоронних органів, центрів надання адміністративних послуг та Національного антикорупційного бюро України; формування у студентів в ділових, професійних, особистих якостей, освітнього та кваліфікаційного рівнів.

Організаційна форма – індивідуальний чи командний тренінг на основі ситуаційних завдань у формі розв’язання логічних та комунікативних завдань (квести) шляхом реалізації компетентнісного підходу в організації освітнього процесу.

Захист навчальної практики у формі ситуаційних завдань або квесту проводиться з урахуванням умов «реального сьогодення» в професійній діяльності юриста на підприємствах (організаціях, установах). Захист проводиться в режимі наближеному до повсякденної роботи юриста, події та алгоритми їх вирішення, їх розвитку в часі. Заздалегідь підготовлена обстановка (обставини подій) з дійовими особами призначені для прийняття структурно-логічних, оперативних, процесуальних рішень та оптимальних і своєчасних дій в рамках нормативно-правових стандартів.

Безпосередні завдання визначаються вимогами сучасної практики професійної діяльності щодо:

- алгоритму отримання, реєстрації та підготовки документів, які надходять та створюються під час діяльності підприємств (організацій, установ) (згідно з Постановою Кабінету міністрів України від 17 січня 2018 року № 55 «Про деякі питання документування управлінської діяльності»);
- організації складання та оформлення аналітичних документів;
- поглиблене вивчення правових актів суб’єктів публічної служби;
- алгоритму підготовки процесуальних документів;
- визначення підстав юридичної відповідальності.

Сукупність знань, умінь, навичок, інших компетентностей, які набуваються студентом в процесі захисту навчальної практики у формі ситуаційних завдань визначаються:

1. Завданнями підприємства (організації, установи) у сферах юриспруденції, юстиції, правоохоронних органів, центрів надання адміністративних послуг.
2. Набутими фаховими компетентностями у процесі проходження навчальної практики.

**Знання, уміння, навички, інші компетентності, які набуваються студентом
в процесі захисту навчальної практики у формі ситуаційних завдань або квесту**

Спеціалізація	Знання та вміння які актуалізуються та набуваються	Примітка
Здобувачі ступеня вищої освіти бакалавра 3-го курсу ННІ № 3 НАВС, денної форми навчання за спеціальністю 262 «Правоохоронна діяльність» (за кошти фізичних або юридичних осіб)	1. Визначення структури правозастосовного акта; 2. Визначення виду та структури правовідносин; 3. Підстав юридичної відповідальності.	Виконання ситуаційного завдання (квесту) може здійснюватися як одним студентом, так і декількома із розподілом ролей.

Дислокація проведення навчань – ННІ № 3.

Дата проведення – згідно розкладу занять.

Загальна тривалість: 6 год.

До захисту навчальної практики залучаються:

Підрозділ	Орієнтовна кількість (розрахунок особового складу)	Примітка
Науково-педагогічний склад		
Кафедра публічного управління та адміністрування		Загальна кількість та персональний склад науково-педагогічних працівників визначається з урахуванням: 1. Затвердженого розкладу занять.
Кафедра економічної безпеки та фінансового розслідування		

Кафедра теорії держави та права		2. Об'єктивних причин неможливості прийняття участі у навчаннях (відрадження, відпустка, хвороба тощо).
Кафедра криміналістики та судової медицини		
Перемінний склад		
Здобувачі ступеня вищої освіти бакалавра 3-го курсу ННІ № 3 НАВС, денної форми навчання за спеціальністю 262 «Правоохоронна діяльність» (за кошти фізичних або юридичних осіб)	За списком	Безпосередні виконавці навчальних завдань (захисту навчальної практики у формі ситуаційних завдань або квесту).

Безпосередні завдання до захисту навчальної практики у формі ситуаційних завдань або квесту наведено у додатках до сценарію з урахуванням специфіки робочого місця за персональним розподілом для:

1. Безпосередніх виконавців завдань.
2. Безпосередніх керівників (науково-педагогічний склад).
3. Допоміжний персонал (ад'юнкти).

Критерії оцінювання виконання навчальних завдань – комплексне оцінювання якості та швидкості виконання завдань здійснюється відповідно до специфіки робочого місця за 100-бальною шкалою з врахуванням командних та індивідуальних показників учасників.

Індивідуальне оцінювання включає:

- компетентність (володіння теоретико-правовими знаннями з навчальних дисциплін);
- лідерські якості студента;
- комунікативні якості та активність;
- стресостійкість;
- вміння оперативного та оптимального прийняття рішення;
- конфліктність.

Матеріально-технічне забезпечення тактико-спеціальних навчань:

1. Інтерактивна дошка та мультимедійне обладнання – 1 одиниця.
2. Бланки документів – 50 шт.
3. Бланки протоколів – 50шт.

4. Ідентифікатор (бейдж) – 5 шт.
5. Папір білий – 100 аркушів.

2. ПОРЯДОК ПРОВЕДЕННЯ ЗАХИСТУ НАВЧАЛЬНОЇ ПРАКТИКИ У ФОРМІ СИТУАЦІЙНИХ ЗАВДАНЬ АБО КВЕСТУ

1. Загальний інструктаж (навчальна аудиторія закріплена за навчальною групою).

Під час загального інструктажу щодо захисту навчальної практики у формі ситуаційних завдань або квесту доводяться вимоги щодо дотримання навчальної дисципліни, заходів особистої безпеки тощо.

Здійснюється перевірка оформлення матеріалів навчальної практики відповідно програми практики.

Загальна кількість учасників – згідно списку.

Екіпірування штатне:

- форма одягу - діловий за сезоном.

Загальний час виконання ситуаційного завдання або квесту – визначається з урахуванням кількості студентів, особливостей полігону, який застосовується з метою максимального наближення до реальних умов життя, дислокації проведення занять, та членів комісії із захисту навчальної практики та не перевищує 6 год.

2. Виконання студентами безпосередніх завдань на робочих місцях.

Загальна кількість робочих місць – 7.

3. Підведення підсумків.

Оголошення результатів захисту навчальної практики у формі ситуаційних завдань або квесту.

3. ЗМІСТ І ПОРЯДОК ВИКОНАННЯ ЗАВДАНЬ

Ввідний інструктаж, пояснення щодо виконання завдань

1. Ознайомлення з індивідуальними правовими актами.

Зміст заходу та пояснення:

Студент отримує ситуаційне завдання, ознайомлюється та вирішує поставлені в ньому запитання. Дотримуючись Інструкції з оформлення документів щодо вимог оформлення документів на підприємстві (організації, установі) розв'язує практичне завдання, оформлює процесуальні документи (протокол, постанову, відбирає пояснення), складає внутрішній або зовнішній документ. З'ясувавши обставини, доповідає безпосередньому керівнику (залежно від поставленого завдання) та здійснює розв'язання ситуаційного або квестового завдання.

Після розв'язання завдання або квесту – доповідь члену комісії із захисту навчальної практики. За результатами розв'язання завдання – здійснюється оцінювання викладачем (інструктором).

Ситуаційне завдання № 1

Миргородський міськрайонний суд Полтавської області
133 м. м. Миргород Миргородський район Полтавська область Україна 37600

Справа № 541/823/20
№ провадження 1-кп/541/158/2020

В И Р О К **І М Е Н Е М У К Р А Ї Н И**

19 червня 2020 року

Миргородський міськрайонний суд
Полтавської області

в складі:

головуючого судді - Андрущенко-Луценко С.В.,
при секретарі - Калініченко Л.О. ,
з участю прокурора - Орел О.І.,
захисників - Долженко О.М., Ковердяєвої Л.В.

розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі суду в місті Миргороді кримінальне провадження по обвинуваченню:

ОСОБА_1 ІНФОРМАЦІЯ_1 , уродження м. Миргород Полтавської області, громадянина України, з середньою освітою, не одруженого, утриманців не маючого, студента Полтавського Національного Технічного університету, мешканця АДРЕСА_1 , раніше не судимого,

- у вчиненні кримінальних правопорушень передбачених ст.ст. 296 ч.2, 186 ч.2, 185 ч.3 КК України,

ОСОБА_2 ІНФОРМАЦІЯ_2 , уродженця с. Михайлівка, Великобагачанського району Полтавської області, громадянина України, з базовою загальною середньою освітою, не одруженого, утриманців не маючого, студента ПТУ-44 м. Миргорода, зареєстрованого за адресою: АДРЕСА_2 , фактично проживаючого в АДРЕСА_3 , раніше не судимого,
-у вчиненні кримінальних правопорушень передбачених ст.ст. 296 ч.2, 186 ч.2, 185 ч.3 КК України,

в с т а н о в и в :

За обвинувальним актом, ОСОБА_1 спільно з неповнолітнім ОСОБА_2, грубо порушуючи громадський порядок з мотивів явної неповаги до суспільства, що виразилося у зневажливому ставленні до громадського порядку та існуючих у суспільстві загальновизнаних норм поведінки і моральності, зневажаючи та ігноруючи загальноприйняті норми добропристойності, демонструючи байдуже ставлення до суспільних відносин, які забезпечують спокій громадян, а також дотримання правил поведінки в суспільстві, із особливою зухвалістю, які виразилася у насильстві, поєднаному із заподіянням тілесних ушкоджень, пов'язаною з неповагою до особи та людської гідності, демонстрацією переваги у фізичній силі, безпідставно, діючи відкрито для інших членів суспільства, вчинили хуліганські дії при наступних обставинах.

ОСОБА_1 спільно з ОСОБА_2 , 28.03.2020 близько 00 години 05 хвилин на зупинці громадського транспорту, розташованої поблизу будинку за адресою: м. Миргород, вул. Гоголя, 181/27, помітили раніше не знайомого ОСОБА_3 , який сидів на лавці та візуально перебував у стані сильного алкогольного сп'яніння.

ОСОБА_1 підійшов до ОСОБА_3 , нецензурно висловлюючись на його адресу, демонструючи таким чином зверхнє ставлення до оточуючих, висловив невдоволення знаходженням потерпілого на зупинці. Після цього, ОСОБА_1 , з метою демонстрації своєї переваги у фізичній силі, завдав удар потерпілому в обличчя, від якого той впав на землю.

Далі, ОСОБА_2 , продовжуючи спільні хуліганські дії, наблизився до лежачого ОСОБА_3 та завдав йому один удар носком правої ноги у взутті у ліву сідницю.

ОСОБА_1 , з метою подальшого приниження потерпілого, схопив його за одяг, потягнув до кущів за зупинкою та кинув у зарослі. Його дії супроводжувалися нецензурною лайкою на адресу потерпілого.

Після цього, ОСОБА_1 , демонструючи своє домінуюче становище у виниклій ситуації, завдав близько десяти ударів руками стиснутими в кулак по голові та тулубу ОСОБА_3 , який лежав на землі та намагався прикривати життєво важливі органи руками. В свою чергу, неповнолітній ОСОБА_2 , не приховуючи власної агресії, порушуючи встановлені норми моралі та правила поведінки, з метою знущання, кинув тричі на лежачого на землі ОСОБА_3 велосипед, тим самим демонструючи домінуюче становище у виниклій ситуації та приниження потерпілого, який не чинив опору.

Вищевказаними незаконними діями потерпілому ОСОБА_3 , відповідно до висновку судово-медичної експертизи спричинено тілесні ушкодження у вигляді:

- ран, що розташовані в надбрівній ділянці з права; біля внутрішнього кута лівої брови; в тім'яній ділянці, в середній частині;
- синців, що розташовані навколо правого ока, з розповсюдженням на виличну дугу; навколо лівого ока;
- саден, що розташовані на нижній повіці правого ока; в виличній ділянці зліва; в тім'яно-потиличній ділянці зліва; біля внутрішнього кута правої бровної дуги; на зовнішній поверхні правого променево-п'ясткового суглобу; на тильній поверхні правого проксимальної фаланги 2-го пальця правої кисті; на тильній поверхні проксимальної фаланги 3-го пальця правої кисті; на верхньо зовнішньому квадранті лівої сідниці (2); на передній поверхні середньої третини лівої гомілки,

які могли утворитися не менш, ніж від тринадцяти (13) точок прикладання сили тупих твердих предметів, також, можливо, внаслідок ударів кистю руки, стиснутої в кулак, стопою ноги, взутою у взуття, зігнутим ліктьовим та колінним суглобом, колесом або рулем велосипеда, з силою, достатньою для їх утворення.

По ступеню тяжкості відносяться: рани, що розташовані в надбрівній ділянці з права; біля внутрішнього кута лівої брови; в тім'яній ділянці, в середній частині - до **ЛЕГКИХ тілесних ушкоджень, що спричинили короткочасний розлад здоров'я**; синці, що розташовані навколо правого ока, з розповсюдженням на виличну дугу; навколо лівого ока; садна, що розташовані на нижній повіці правого ока; в виличній ділянці зліва; в тім'яно-потиличній ділянці зліва; біля внутрішнього кута правої бровної дуги; на зовнішній поверхні правого променево-п'ясткового суглобу; на тильній поверхні правого проксимальної фаланги 2-го пальця правої кисті; на тильній поверхні проксимальної фаланги 3-го пальця правої кисті; на верхньо - зовнішньому квадранті лівої сідниці (2); на передній поверхні середньої третини лівої гомілки - до **ЛЕГКИХ тілесних ушкоджень** та не є небезпечними для життя в момент спричинення.

Характер та локалізація тілесних ушкоджень, виявлених у ОСОБА_3 у вигляді саден на зовнішній поверхні правого променево-п'ясткового суглобу; на тильній поверхні правого проксимальної фаланги 2-го пальця правої кисті; на тильній поверхні проксимальної фаланги 3-го пальця правої кисті свідчать про можливе їх утворення при його самозахисті.

В результаті злочинної діяльності ОСОБА_2 та ОСОБА_1 було завдано значної шкоди громадському порядку, а також спричинено шкоду особистим інтересам потерпілого ОСОБА_3, правам на повагу до гідності, свободу та особисту недоторканість, гарантованим йому Конституцією України.

Таким чином, своїми умисними та протиправними діями, які виразилися у грубому порушенні громадського порядку з мотивів явної неповаги до суспільства, що супроводжувалося особливою зухвалістю (хуліганство), вчиненому групою осіб, що є кваліфікуючою ознакою скоєного, ОСОБА_1 скоїв кримінальне правопорушення, передбачене ч. 2 ст. 296 КК України.

Таким чином, своїми умисними та протиправними діями, які виразилися у грубому порушенні громадського порядку з мотивів явної неповаги до суспільства, що супроводжувалося особливою зухвалістю (хуліганство), вчиненому групою осіб, що є кваліфікуючою ознакою скоєного, ОСОБА_2 скоїв кримінальне правопорушення, передбачене ч. 2 ст. 296 КК України.

Крім того, 28.03.2020, близько 00 год. 10 хв., після скоєння хуліганських дій, знаходячись за зупинкою громадського транспорту, поблизу будинку № 181/27 по вул. Гоголя в м. Миргороді, ОСОБА_1 та неповнолітній ОСОБА_2, діючи з прямим умислом, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, передбачаючи їх суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, з корисливих мотивів, вирішили відкрито заволодіти особистими речами ОСОБА_3.

З метою реалізації раптового виниклого спільного умислу, за попередньою змовою групою осіб, ОСОБА_1, спільно з ОСОБА_2 усвідомлюючи, що їх дії є явними для потерпілого, нехтуючи присутністю та запереченнями ОСОБА_3, користуючись відсутністю його опору, відкрито протиправно заволоділи майном останнього, велосипедом «Titan Sonata», рюкзаком з особистими речами потерпілого.

Відповідно до висновку експерта вартість велосипеда «Titan Sonata» становила 3491 гривень 54 копійки. Відповідно до висновку експерта вартість портативного зарядного пристрою - павербанку «TRUST Primo Power Bank 10000» становила 160 гривень 00 копійок. Відповідно до висновку експерта вартість портативної акустичної колонки «JBL Go Black (GOBLK)» становила 450 гривень 00 копійок.

Після цього, ОСОБА_1 та неповнолітній ОСОБА_2 покинули місце вчинення кримінального правопорушення, а викраденим розпорядилися на власний розсуд. Тим самим повністю довели свій злочинний умисел, направлений на відкрите викрадення чужого майна, вчиненого за попередньою змовою групою осіб, до кінця, чим заподіли потерпілому ОСОБА_3 матеріальних збитків на суму 4101,54 грн. (чотири тисячі сто одна гривня п'ятдесят чотири копійки).

Таким чином, своїми умисними та протиправними діями, які виразилися у відкритому викраденні чужого майна (грабіж), вчиненому за попередньою змовою групою осіб, що є кваліфікуючою ознакою скоєного, ОСОБА_1 скоїв кримінальне правопорушення, передбачене ч. 2 ст. 186 КК України.

Таким чином, своїми умисними та протиправними діями, які виразилися у відкритому викраденні чужого майна (грабіж), вчиненому за попередньою змовою групою осіб, що є кваліфікуючою ознакою скоєного, ОСОБА_2 скоїв кримінальне правопорушення, передбачене ч. 2 ст. 186 КК України.

Повторно, 28.03.2020, близько 00 години 20 хвилин ОСОБА_1 та неповнолітній ОСОБА_2 перебували на території дитячого поліклінічного відділення КНП «Миргородська ЦРЛ» за адресою: м. Миргород, вул. Лікарняна, 3Б, де в них виник намір та бажання на таємне викрадення чужого майна.

Реалізуючи спільний намір, ОСОБА_1 разом з ОСОБА_2 підійшли до приміщення майстерні лікарні. Користуючись відсутністю власника та сторонніх осіб, які б спостерігали за їх діями, тобто діючи таємно, повторно, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, передбачаючи їх суспільно-небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, тобто діючи з прямим умислом, за попередньою змовою групою осіб, з корисливих мотивів, вибили ногами двері та проникли всередину приміщення за вказаною адресою, звідки викрали та в подальшому обернули на свою користь:

- електричний лобзик «Phiolent-PS-600E», вартість якого відповідно до висновку експерта №812 від 07.04.2020, складала 633 гривні 33 копійки, належний ОСОБА_4 ;

- електричний шуруповерт марки «Протон-ДЭ-600», вартість якого відповідно до висновку експерта № 817 від 07.04.2020, складала 379 гривень 00 копійок, який перебуває на балансі та належить КНП «Миргородська ЦРЛ» Миргородської районної ради.

Після вчинення кримінального правопорушення ОСОБА_1 разом з ОСОБА_2 покинули місце вчинення кримінального правопорушення, викраденим розпорядилися на власний розсуд, тим самим повністю довівши свій злочинний умисел, направлений на таємне викрадення чужого майна до кінця, чим завдали потерпілому ОСОБА_4 матеріальних збитків на суму 633 гривні 33 копійки та КНП «Миргородська ЦРЛ» Миргородської районної ради - на суму 379 гривень 00 копійок.

Таким чином, своїми умисними та протиправними діями, які виразилися у таємному викраданні чужого майна (крадіжка), вчиненому повторно, за попередньою змовою групою осіб, поєднаному з проникненням в інше приміщення, що є кваліфікуючими ознакою скоєного, ОСОБА_1 скоїв кримінальне правопорушення, передбачене ч. 3 ст. 185 КК України.

Таким чином, своїми умисними та протиправними діями, які виразилися у таємному викраданні чужого майна (крадіжка), вчиненому повторно, за попередньою змовою групою осіб, поєднаному з проникненням в інше приміщення, що є кваліфікуючими ознакою скоєного, ОСОБА_2 скоїв кримінальне правопорушення, передбачене ч. 3 ст. 185 КК України.

18 червня 2020 року у кримінальному провадженні №12020170260000238 між прокурором Миргородської місцевої прокуратури Орел О.І., якому на підставі ст. 37 КПК України надані повноваження прокурора у даному кримінальному провадженні та

обвинуваченими ОСОБА_1 та ОСОБА_2 в порядку передбаченому ст.ст. 468, 469 та 472 КПК України укладено угоду про визнання винуватості, згоду на укладення якої надали потерпілі.

Згідно даної угоди прокурор та обвинувачений ОСОБА_1, прокурор та обвинувачений ОСОБА_2 дійшли згоди щодо правової кваліфікації дій кожного з обвинувачених за ч. 2 ст. 296, ч.2 ст. 186, ч.3 ст. 185 КК України, істотних для кримінального провадження обставин, обвинувачені ОСОБА_1 та ОСОБА_2 беззастережно визнали свою винуватість у вчиненні зазначених кримінальних правопорушень.

Угодою визначено покарання, яке як обвинувачений ОСОБА_2 повинен понести, а саме:

Сторони погоджуються, що необхідним та достатнім покаранням для неповнолітнього обвинуваченого ОСОБА_2 за вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 185 КК України є покарання у виді 3-х років позбавлення волі.

Сторони погоджуються, що необхідним та достатнім покаранням для неповнолітнього обвинуваченого ОСОБА_2 за вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 186 КК України є покарання у виді 4-х років позбавлення волі.

Сторони погоджуються, що необхідним та достатнім покаранням для неповнолітнього обвинуваченого ОСОБА_2 за вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 296 КК України є покарання у виді 2-х років позбавлення волі.

На підставі ч. 1 ст. 70 КК України сторонами узгоджено призначити остаточне покарання неповнолітньому обвинуваченому ОСОБА_2 шляхом поглинання менш суворого покарання більш суворим, у виді позбавлення волі строком на 4 роки.

На підставі ст. 75, 104 КК України узгоджено звільнення неповнолітнього обвинуваченого ОСОБА_2 від відбування покарання з випробуванням. Тривалість іспитового строку та обов'язки, що покладаються на особу, яка звільняється від відбування покарання, визначаються судом.

Угодою визначено покарання, яке як обвинувачений ОСОБА_1 повинен понести, а саме:

Сторони погоджуються, що необхідним та достатнім покаранням для обвинуваченого ОСОБА_1 за вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 185 КК України є покарання у виді 3-х років позбавлення волі.

Сторони погоджуються, що необхідним та достатнім покаранням для обвинуваченого ОСОБА_1 за вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 186 КК України є покарання у виді 4-х років позбавлення волі.

Сторони погоджуються, що необхідним та достатнім покаранням для обвинуваченого ОСОБА_1 за вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 296 КК України є покарання у виді 2-х років позбавлення волі.

На підставі ч. 1 ст. 70 КК України сторонами узгоджено призначити остаточне покарання обвинуваченому ОСОБА_1 шляхом часткового складання призначених покарань, у виді позбавлення волі строком на 5 років.

На підставі ст. 75 КК України узгоджено звільнення обвинуваченого ОСОБА_1 від відбування покарання з випробуванням. Тривалість іспитового строку та обов'язки, що покладаються на особу, яка звільняється від відбування покарання, визначаються судом

В угоді передбачені наслідки укладення та затвердження угоди про визнання винуватості, встановлені ст. 473 КПК України та наслідки її невиконання.

Розглядаючи в порядку п.1 ч.3 ст. 314 КПК України питання про можливість затвердження даної угоди про визнання винуватості, суд виходить з наступного.

Відповідно до правил ст.ст. 468, 469 КПК України у кримінальному провадженні щодо кримінальних проступків, злочинів невеликої чи середньої тяжкості, тяжких злочинів, внаслідок яких шкода завдана лише державним чи суспільним інтересам, може бути укладена угода між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим про визнання винуватості. Укладення угоди про визнання винуватості у кримінальному провадженні щодо кримінальних правопорушень, внаслідок яких шкода завдана державним чи суспільним інтересам або правам та інтересам окремих осіб, у яких беруть участь потерпілий або потерпілі, не допускається, крім випадків надання всіма потерпілими письмової згоди прокурору на укладення ними угоди.

Потерпілий ОСОБА_3 , потерпілий ОСОБА_4 , представник потерпілої юридичної особи КНП «Миргородська ЦРЛ» Семенов А.В. та керівник юридичної особи надали свою письмову згоду на затвердження угоди між прокурором та обвинуваченими ОСОБА_1 та ОСОБА_2 та призначення кожному з обвинувачених узгодженого в угоді покарання.

Прокурор під час судового розгляду справи, вважаючи, що при укладенні згаданої угоди дотримані вимоги і правила КПК та КК України, просив угоду затвердити і призначити кожному із обвинувачених узгоджену в угоді міру покарання.

Обвинувачений ОСОБА_2 також просив вказану угоду з прокурором затвердити і призначити узгоджену в ній міру покарання, при цьому беззастережно визнав себе винуватим у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ст.ст. 296 ч.2, 186 ч.2, 185 ч.3 КК України, в обсязі підозри, дав згоду на застосування узгодженого виду та розміру покарання, заявивши, що здатен реально виконати зазначене в угоді покарання.

Захисник Долженко О.М. просила суд угоду затвердити, як таку, що не суперечить вимогам закону.

Законний представник неповнолітнього обвинуваченого ОСОБА_2 - ОСОБА_5 просив суд затвердити угоду між прокурором та його сином обвинуваченим ОСОБА_2 .

Обвинувачений ОСОБА_1 також просив вказану угоду з прокурором затвердити і призначити узгоджену в ній міру покарання, при цьому беззастережно визнав себе винуватим у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ст.ст. 296 ч.2, 186 ч.2, 185 ч.3 КК України, в обсязі підозри, дав згоду на застосування узгодженого виду та розміру покарання, заявивши, що здатен реально виконати зазначене в угоді покарання.

Захисник Ковердяєва Л.В. просила суд угоду затвердити, як таку, що не суперечить вимогам закону.

Злочини, у вчиненні якого ОСОБА_1 та ОСОБА_2 визнали себе винуватими, згідно із ст. 12 КК України відноситься до категорії тяжких злочинів.

Суд шляхом проведення опитування сторін кримінального провадження переконався, що укладення угоди сторонами є добровільним, тобто не є наслідком застосування насильства, примусу, погроз або наслідком обіцянок чи дій будь-яких інших обставин, ніж ті, що передбачені в угоді. При цьому судом з'ясовано, що як обвинувачений ОСОБА_1 так і обвинувачений ОСОБА_2 повністю усвідомлюють зміст укладеної з прокурором угоди про визнання винуватості, характер обвинувачення, щодо якого кожен з них визнає себе винуватим, цілком розуміють свої права, визначені ст. 474 ч.4 п.1 КПК України, а також наслідки укладення, затвердження даної угоди, передбачені ст. 473 ч.2 КПК України, та наслідки її невиконання, передбачені ст. 476 КПК України.

З огляду на викладене, суд дійшов висновку про можливість затвердження угоди про визнання винуватості між прокурором та обвинуваченими ОСОБА_1 та ОСОБА_2 , оскільки умови угоди відповідають вимогам КПК та КК України.

Керуючись ст. 314; 373; 374; 475 КПК України, суд, -

з а с у д и в :

Затвердити угоду про визнання винуватості , укладену 18 червня 2020 року між прокурором Миргородської місцевої прокуратури Орел Оленою Іванівною та обвинуваченими ОСОБА_1 і ОСОБА_2 у кримінальному провадженні № 12020170260000238.

ОСОБА_1 визнати винним у вчиненні кримінальних правопорушень передбачених ст.ст. 296 ч.2, 186 ч.2, 185 ч.3 КК України та призначити йому узгоджене сторонами покарання:

- за ст. 185 ч.3 КК України у виді 3-х (трьох) років позбавлення волі;
- за ст. 186 ч.2 КК України у виді 4-х (чотирьох) років позбавлення волі;
- за ст. 296 ч.2 КК України 2-х (двох) років позбавлення волі.

В порядку **ст. 70 ч.1 КК України** за сукупністю злочинів **ОСОБА_1** призначити остаточне покарання шляхом часткового складання призначених покарань у **виді 5-ти (п'яти) років позбавлення волі.**

Згідно **ст. 75 КК України** **ОСОБА_1** звільнити від відбування покарання призначеного судом з випробуванням на іспитовий строк **3 (три) роки.**

Відповідно до **ст. 76 КК України** покласти на **ОСОБА_1** наступні обов'язки: періодично з'являтися для реєстрації до уповноваженого органу з питань пробації, повідомляти уповноважений орган з питань пробації про зміну місця проживання, роботи або навчання.

ОСОБА_2 визнати винним у вчиненні кримінальних правопорушень передбачених ст.ст. 296 ч.2, 186 ч.2, 185 ч.3 КК України та призначити йому узгоджене сторонами покарання:

- за ст. 185 ч.3 КК України у виді 3-х (трьох) років позбавлення волі;
- за ст. 186 ч.2 КК України у виді 4-х (чотирьох) років позбавлення волі;
- за ст. 296 ч.2 КК України 2-х (двох) років позбавлення волі.

В порядку **ст. 70 ч.1 КК України** за сукупністю злочинів **ОСОБА_2** призначити остаточне покарання шляхом поглинення менш суворого покарання більш суворим у **виді 4-х (чотирьох) років позбавлення волі.**

Згідно **ст.ст. 104, 75 КК України** **ОСОБА_2** звільнити від відбування покарання призначеного судом з випробуванням на іспитовий строк **2 (два) роки.**

Відповідно до **ст. 76 КК України** покласти на **ОСОБА_2** наступні обов'язки: періодично з'являтися для реєстрації до уповноваженого органу з питань пробації, повідомляти уповноважений орган з питань пробації про зміну місця проживання, роботи або навчання.

Речовими доказами по справі - спортивним чоловічим рюкзаком, велосипедом, зовнішнім акумулятором, окулярами, що перебувають на зберіганні у потерпілого **ОСОБА_3** , дозволити потерпілому розпоряджатися на власний розсуд.

Речові докази по справі: чотири блістери з таблетками, змив речовини бурого кольору з велосипеда та контрольний зразок до нього, що перебувають на зберіганні в камері зберігання речових доказів Миргородського ВП ГУНП в Полтавській області - знищити.

Речовими доказами по справі - електричним шуруповерт, дерев'яною коробкою, облицьованою пластиковими матеріалами, віником господарським, кочергою металевою, дерев'яною дощечкою, обтягнутою шкірозамінником, зламані радіо, зламаними

навушниками, молотком з дерев'яною ручкою, викруткою, що перебувають на зберіганні у потерпілого ОСОБА_4 , дозволити потерпілому розпоряджатися на власний розсуд.

Речовим доказ по справі -електричним лобзиком «Phiolent-PS-600E», що перебуває на зберіганні у представника потерпілої юридичної особи КНП «Миргородська ЦРЛ» Семенова А.В. , дозволити потерпілій юридичній особі використовувати на власний розсуд.

Процесуальні витрати по справі, які пов'язані з залученням експерта стягнути з ОСОБА_1 та ОСОБА_2 з кожного по 1634,50 грн. (одній тисячі шістсот тридцять чотири гривні) на користь держави.

Вирок може бути оскаржений до Полтавського апеляційного суду через Миргородський міськрайонний суд протягом 30 днів з дня його проголошення з підстав, передбачених ст. 394 КПК України.

Суддя

С . В. Андрущенко-Луценко

Практичне завдання:

1. Перегляньте судові рішення та із урахуванням положень теорії держави та права визначте:

- Структуру правозастосовного акта;
- Вид та структуру правовідносин;
- Підстави юридичної відповідальності.

2. Виконану роботу необхідно оформити у вигляді аналітичної довідки обсягом до двох сторінок друкованого або рукописного тексту.

Студент ____ навчальної групи ННІ № ____

_____ П.І.Б.

Ситуаційне завдання № 2

Справа № 539/483/20
Провадження № 1-кп/539/106/2020

ВИРОК Іменем України

19.06.2020

м. Лубни

Лубенський міськрайонний суд Полтавської області у складі:

головуючого судді Алтухової О.С.,

за участю секретаря судового засідання Ануфрієвої Н.М.,

прокурора Кіріченка В.М.,

обвинуваченого ОСОБА_1 ,

розглянувши у судовому засіданні кримінальне провадження №12020170240000017 від 04.01.2020 року за обвинуваченням:

ОСОБА_1 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , уродженця с.Красна Зоря, Сімферопольського району, АР Крим, українця, громадянина України, освіта повна середня, не працюючого, вдівця, має двох малолітніх дітей, проживаючого АДРЕСА_1 , раніше не судимого, - у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.1 ст.309 КК України, -

ВСТАНОВИВ:

В жовтні 2019 року, точної дати слідством не встановлено, ОСОБА_1 , походючи по лісосмузі в м.Лубни, Полтавської області поруч з залізно-дорожньою колією, неподалік від свого будинку, помітив декілька рослин коноплі, та достовірно знаючи, що конопля є наркотиковмісною рослиною, умисно, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер свого діяння ,передбачаючи його суспільно небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, зірвав кілька стебел вказаної рослини та поклав їх до пакету. Після чого, ОСОБА_1 приніс пакет з рослинами коноплі до свого помешкання, та залишив зберігати в приміщенні сараю за місцем свого проживання, щоб рослини висохли, для подальшого вживання шляхом куріння, тим самим незаконно придбавши та зберігаючи наркотичні засоби без мети збуту.

20.01.2020 року працівниками поліції проведено санкціонований обшук домогосподарства, що за адресою: АДРЕСА_1 , в ході якого виявлено та вилучено речовину рослинного походження зеленого кольору у вигляді стебел з листям та верхівками.

Згідно висновку судової експертизи наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів і прекурсорів № 149 від 23.01.2020 року ботанічні ознаки рослини коноплі, листя та верхівки містять тетрагідроканнабінол, що є особливо небезпечним наркотичним засобом, обіг якого заборонено - канабісом, загальна маса канабісу в перерахунку на суху речовину, становить 63,5 г., що відповідно донаказу МОЗ № 188 від 01.08.2000 «Про затвердження таблиць невеликих, великих та особливо великих розмірів наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів, які знаходяться у незаконному обігу», перевищує невеликі розміри.

В судовому засіданні обвинувачений ОСОБА_1 свою вину у вчиненні інкримінованого йому злочину визнав повністю, щиро покався та погодився з висунутим відносно нього обвинуваченням та його правовою кваліфікацією. Пояснив, що дійсно, у жовтні 2019 року в лісосмузі біля залізничної колії, неподалік свого будинку, знайшов та зірвав стебла рослини коноплі, переніс їх додому, висушив, та зберігав без мети збуту.

Виходячи з того, що обвинувачений винуватим себе визнав у повному обсязі за інкримінованим йому злочином, дав суду показання, які є логічними, послідовними та такими, що узгоджуються з обставинами, викладеними в обвинувальному акті, за відсутності заперечень з боку учасників судового провадження, суд, переконавшись у правильному розумінні учасниками процесу змісту обставин справи та наслідків дослідження всіх доказів по справі, у відповідності до ч. 3 ст. 349 КПК України визнає недоцільним дослідження доказів щодо тих обставин, які ніким не оспорюються, та вважає достатнім обмежитися допитом обвинуваченого та дослідженням матеріалів, що його характеризують.

Суд констатує, що винуватість ОСОБА_1 у вчиненні інкримінованого йому злочину доведена повною мірою, а його дії правильно кваліфіковані за ч. 1 ст. 309 КК України, як незаконне придбання та зберігання наркотичних засобів, без мети збуту, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.1 ст. 309 КК України.

Вирішуючи питання про вид та міру покарання обвинуваченому суд враховує ступінь тяжкості вчиненого злочину, особу винуватого та обставини, що пом'якшують та обтяжують покарання.

Так, обвинуваченим вчинено злочин середньої тяжкості, він раніше не судимий, за місцем проживання характеризується негативно, на обліках у лікаря-нарколога та лікаря-психіатра не перебуває.

Обставинами, що пом'якшують покарання обвинуваченого, згідно зі ст. 66 КК України суд визнає його щире каяття та активне сприяння розкриттю злочину.

Обставин, що обтяжують покарання відповідно до ст. 67 КК України, суд не вбачає.

Наведені факти, на переконання суду, дають підстави для призначення обвинуваченому покарання за ч. 1 ст. 309 КК України у виді позбавлення волі.

Разом з тим, суд, при призначенні покарання у вигляді позбавлення волі, враховуючи тяжкість скоєного злочину, який вчинено вперше, пом'якшувальні обставини, його прагнення до виправлення, приходять до висновку про можливість виправлення обвинуваченого ОСОБА_1 без відбування покарання, шляхом звільнення від відбування покарання з випробуванням відповідно до ст. 75 КК України, з покладенням обов'язків, передбачених п. 1, 2 ч. 1, п.2 ч. 2 ст. 76 КК України.

Запобіжний захід не обирався і підстав для його обрання не вбачається.

Цивільний позов у кримінальному провадженні не заявлявся.

Судові витрати пов'язані із залученням експерта слід стягнути з обвинуваченого.

Питання щодо речових доказів вирішити у порядку, передбаченому ст. 100 КПК України.

Керуючись ст.ст. 128, 349, 370, 373, 374 КПК України, суд -

У Х В А Л И В :

ОСОБА_1 визнати винуватим у вчиненні злочину, передбаченого ч.1 ст.309 КК України та призначити йому покарання у виді позбавлення волі на строк 1 (один) рік.

На підставі ч. 1 ст. 75 КК України звільнити ОСОБА_1 від відбування призначеного покарання з випробуванням та встановити йому іспитовий строк тривалістю 1 (один) рік.

На підставі ч.ч. 1, 2 ст. 76 КК України покласти на ОСОБА_1 такі обов'язки:

- 1) періодично з'являтися для реєстрації до уповноваженого органу з питань пробації;
- 2) повідомляти уповноважений орган з питань пробації про зміну місця проживання, роботи або навчання;
- 3) не виїжджати за межі України без погодження з уповноваженим органом з питань пробації.

Запобіжний захід обвинуваченому не обирати.

Стягнути з ОСОБА_1 на користь держави суму 942 (дев'ятсот сорок дві) гривні 06 копійок процесуальних витрат за проведення експертизи наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів та прекурсорів.

Речовий доказ: речовину рослинного походження зеленого кольору в сухому стані, яка передана на зберігання до камери речових доказів Лубенського ВП ГУНП в Полтавській області - знищити.

Вирок може бути оскаржений до Полтавського апеляційного суду через Лубенський міськрайонний суд Полтавської області з урахуванням положень ч. 2 ст. 394 КПК України протягом 30 днів з дня його проголошення.

Вирок набирає законної сили після закінчення строку для подання апеляційної скарги, якщо таку скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги вирок, якщо його не скасовано, набирає законної сили після ухвалення рішення судом апеляційної інстанції.

Копію вироку негайно після його проголошення вручити обвинуваченому та прокуророві.

**Суддя Лубенського
міськрайонного суду**

О.С. Алтухова

Практичне завдання:

1. Перегляньте судові рішення та із урахуванням положень теорії держави та права визначте:

- Структуру правозастосовного акта;
- Вид та структуру правовідносин;
- Підстави юридичної відповідальності.

2. Виконану роботу необхідно оформити у вигляді аналітичної довідки обсягом до двох сторінок друкованого або рукописного тексту.

Студент ____ навчальної групи ННІ № ____

_____ П.І.Б.

Ситуаційне завдання № 3

ВИРОК ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

Справа №766/2716/20

19.06.2020 року

м. Херсон

Херсонський міський суд Херсонської області в складі:

Головуючого судді

Бочко Ю.І.,

при секретарі

Лисенко К.М.,

за участю прокурора

Жук Є.В.

обвинуваченого

ОСОБА_1

розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі суду м. Херсона кримінальне провадження №1202023003000026 від 05.01.2020 року за обвинуваченням ОСОБА_1 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , уродженця с. Садове, громадянина України, українця, маючого середню освіту, офіційно працевлаштованого, не одруженого, утриманців не маючого, на обліках в наркологічному та психоневрологічному диспансерах не перебуваючого, зареєстрованого та проживаючого за адресою: АДРЕСА_1 , в силу ст. 89 КК України раніше не судимого,-

у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.1 ст.185 КК України,-

в с т а н о в и в :

28.12.2019 р. близько 14:00 год. ОСОБА_1 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , перебуваючи за адресою м АДРЕСА_2 усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки і бажаючи їх настання , переслідуючи прямий умисел , направлений на таємне протиправне викрадення чужого майна, з корисливих мотивів, здійснив крадіжку майна, яке належало потерпілому ОСОБА_2 , в справному робочому стані, без пошкоджень, загальна ринкова вартість викраденого майна відповідно до висновку експерта НДКЦ №134-МТ від 20.01.2020р. на момент вчинення злочину складала 4091,05 грн., а

саме електроперфоратор марки «Titan» моделі «ИЗ 3215» відповідно до висновку експерта НДКЦ №134-МТ від 20.01.2020р. вартість якого на 04.01.2020 р. могла скласти 1415,53 грн., кутова шліфувальна машинка (болгарка) марки «Metabo» моделі «WQ 1000» відповідно до висновку експерта НДКЦ №134-МТ від 20.01.2020р. вартість якого на 04.01.2020 р. могла скласти 2675,52 грн., після чого зник з місця скоєння кримінального правопорушення з викраденим майном та розпорядився ним на власний розсуд, а саме заклав вищезазначене майно в до «ПП «Ера-Дон» і компанія «Ваш ломбард», чим спричинив потерпілому матеріальну шкоду на загальну суму 4091,05 грн.

В судовому засіданні обвинувачений ОСОБА_1 себе в інкримінованому йому злочині визнав повністю, пояснив, що працював у потерпілого, той затримував виплату заробітної плати, тоді він викрав у нього інструменти і здав в ломбард. Вирученими коштами розпорядився на власний розсуд. У скоєному щиросердо розкався.

Потерпілий в судові засідання не з'явився. Про день та час слухання справи повідомлений належним чином та своєчасно. Надав заяву про розгляд підготовчого та судового засідання без його участі. Цивільний позов заявляти не бажає.

Оскільки учасниками процесу не оспорювалися фактичні обставини справи, а судом встановлено, що обвинувачений правильно розуміє зміст цих обставин і при цьому суду відсутні сумніви щодо добровільності та істинності його позиції, вислухавши думку учасників процесу та роз'яснивши обвинуваченому положення ст. 349 ч.3 КПК України, судом визнано недоцільним дослідження інших доказів по справі крім допиту обвинуваченого та дослідження матеріалів, що характеризують особу обвинуваченого.

Таким чином, дії обвинуваченого ОСОБА_1 суд кваліфікує за ч. 1 ст. 185 КК України, як таємне викрадення чужого майна (крадіжка).

При обранні міри покарання обвинуваченому, суд враховує ступінь тяжкості вчиненого ним злочину, характеристику особистості обвинуваченого, в якій він характеризується посередньо, пом'якшуючі покарання обставини - визнання вини і щиросердне каяття, сприяння в розкритті злочину, в силу ст.89 КК України раніше не судимий, відсутність обтяжуючих обставин, і вважає за доцільне призначити покарання в межах санкції статті, не пов'язане з позбавленням волі.

Відповідно до ст. 124 КПК України з обвинуваченого на користь держави підлягають стягненню процесуальні витрати.

Питання щодо речових доказів у справі суд вирішує у відповідності до положень ст. 100 КПК України.

Керуючись ст.ст.367-371, 374 КПК України, суд,

у х в а л и в :

ОСОБА_1 визнати винним у вчиненні злочину, передбаченого ч.1 ст.185КК України і призначити покарання у вигляді штрафу в розмірі 70 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян в сумі 1190 грн.

Запобіжний захід обвинуваченому ОСОБА_1 судом не обирався.

Стягнути з ОСОБА_1 судові витрати за проведення судової товарознавчої експертизи в сумі 628,04 гривень.

Цивільний позов потерпілим - не заявлений.

Речові докази - чеки і договори - зберігати в матеріалах справи.

На вирок може бути подана апеляційна скарга до Херсонського апеляційного суду протягом 30 діб з дня його проголошення через Херсонський міський суд Херсонської області.

Вирок набирає чинності після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо таку скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги судові рішення, якщо скасовано, набирає законної сили після ухвалення рішення судом апеляційної інстанції.

Обвинувачений має право на ознайомлення з журналом судового засідання та подання на нього письмових зауважень.

Учасники судового провадження протягом строку апеляційного оскарження мають право заявити клопотання про ознайомлення з матеріалами кримінального провадження.

Копія вироку негайно після судового засідання вручається обвинуваченому, потерпілому та прокурору.

Суддя

Ю .І. Бочко

Практичне завдання:

1. Перегляньте судові рішення та із урахуванням положень теорії держави та права визначте:
 - Структуру правозастосовного акта;
 - Вид та структуру правовідносин;
 - Підстави юридичної відповідальності.
2. Виконану роботу необхідно оформити у вигляді аналітичної довідки обсягом до двох сторінок друкованого або рукописного тексту.

Студент ____ навчальної групи ННІ № ____

_____ П.І.Б.

Ситуаційне завдання № 4

Справа №212/2314/20
1-кп/212/604/20

В И Р О К

І М Е Н Е М У К Р А Ї Н И

24 червня 2020 року

м. Кривий Ріг

Жовтневий районний суд міста Кривого Рогу Дніпропетровської області в складі:
головуючого судді Колочко О.В.,
за участі секретаря судового засідання Ігнатєвої А.А.,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі суду міста Кривого Рогу кримінальні провадження, внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 12020040730000582 від 09.03.2020, № 12020040730000589 від 10.03.2020, по обвинуваченню ОСОБА_1 , який народився ІНФОРМАЦІЯ_1 в м. Кривий Ріг Дніпропетровської області, громадянина України, з професійно-технічною освітою, не працюючого, не одруженого, судимого: 1) 05.07.2010 Центральні-Міським районним судом м. Кривого Рогу за ч. 2 [ст. 307 КК України](#) до 3 років позбавлення волі з конфіскацією майна; 2) 07.07.2016 Жовтневим районним судом м. Кривого Рогу за ч. 3 ст. [15](#), ч. 1 ст. [185 КК України](#) до 80 годин громадських робіт; 3) 07.12.2018 Жовтневим районним судом м. Кривого Рогу за ч. 2 ст. [15](#), ч. 3 ст. [185](#), ч. 2 ст. [185](#), ч. 1 ст. [70 КК України](#) до 3 років позбавлення волі, на підставі [ст. 75 КК України](#) звільнений з іспитовим строком на 2 роки; 4) 05.12.2019 Довгинцівським районним судом м. Кривого Рогу, вирок якого був скасований в частині покарання вирокіом Дніпровського апеляційного суду від 04.03.2020, за ч. 2 ст. [309](#), ч. 1 ст. [71 КК України](#) до 3 років 1 місяця позбавлення волі, проживаючого без реєстрації за адресою: АДРЕСА_1 ,
у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. [15](#), ч. 2 ст. [185](#), ч. 2 ст. [309 КК України](#);
сторони кримінального провадження: прокурор Криворізької місцевої прокуратури № 2 Ладняк О.А., обвинувачений ОСОБА_1

В С Т А Н О В И В:

ОСОБА_1 , повторно, 09 березня 2020 року у невстановлений слідством час, але не пізніше 10.56 години, знаходячись поряд з гаражами, розташованими поряд з будинком АДРЕСА_2 , на землі знайшов медичний шприц об'ємом 10 мл з речовиною коричневого кольору в кількості приблизно 1 мл, після чого розуміючи, що в даному шприці знаходиться особливо небезпечна наркотична речовина опій ацетильований та, реалізуючи злочинний намір на незаконне придбання, зберігання наркотичних засобів без мети збуту, залишив собі та став незаконно зберігати як наркотичний засіб для власного вживання без мети збуту.

В той же день, о 10.56 години працівниками поліції Полку патрульної поліції у м. Кривий Ріг УПП в Дніпропетровській області ДПП, поряд з будинком № 23 по вул. Ватутіна в Покровському районі м. Кривого Рогу, на підставі [ст. 34 Закону України «Про Національну поліцію»](#) був зупинений та встановлений ОСОБА_1 , у якого в ході проведення поверхневого огляду, у зовнішній правій кишені куртки, у яку він був одягнений, було виявлено та під час огляду місця події вилучено медичний шприц об'ємом 10 мл з рідиною коричневого кольору в кількості 0,7241 г, що згідно висновку експерта № 19/104-8/1304 від 28.04.2020, є особливо небезпечним наркотичним засобом, обіг якого обмежено, - опієм ацетильованим, маса якого в перерахунку на суху речовину становить 0,0295 г, яку ОСОБА_1 незаконно придбав та зберігав при собі як наркотичний засіб для власного вживання без мети збуту.

Крім того, ОСОБА_1 , повторно, 10.03.2020 приблизно о 12.36 години зайшов до торгівельної зали магазину «Продукти-443» ТОВ «АТБ-Маркет», розташованого за адресою: м. Кривий Ріг Покровський район бул. Е.Фукса, 1А, де у відділі з продажу алкогольних напоїв на прилавку побачив пляшки з алкоголем різного виду, і в цей час у нього раптово виник злочинний умисел на таємне викрадення чужого майна та обернення його на свою користь, реалізуючи який, з корисливих мотивів, переконавшись у відсутності можливих свідків та очевидців, та в тому, що його дії носять таємний характер, шляхом вільного доступу взяв з полиці джин «London Dry Gin» торгової марки «Finsbury» у скляній пляшці об'ємом 0,7 л з вмістом алкоголю 37,5 % вартістю 238,58 грн., що належить ТОВ «АТБ-Маркет», та сховав її за пазуху своєї куртки, в яку був одягнений, і пройшов через касову зону, не здійснивши розрахунку, однак не зміг довести свій злочин до кінця, оскільки був зупинений та викритий співробітниками охорони магазину за касовою зоною.

Допитаний в судовому засіданні обвинувачений ОСОБА_1 повністю визнав винуватість у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. [15](#), ч. 2 ст. [185](#), ч. 2 ст. [309 КК України](#), пояснив, що дійсно за обставин, викладених в обвинувальному акті, викрав з супермаркету АТБ пляшку спиртного, пройшов повз касу, не розрахувавшись за викрадений товар, але був зупинений охороною магазину. Також, пояснив, що біля гаражів біля будинку знайшов шприц з наркотиком, взяв його для особистого вживання. Через деякий час був зупинений поліцією, шприц видав добровільно. Щиро розкався у вчиненому, просив суворо не карати.

Оскільки обвинувачений повністю визнав винуватість у вчиненому злочині, і після роз'яснення учасникам судового розгляду положень ч. 3 [ст. 349 КПК України](#), суд з'ясував, що вони правильно розуміють зміст обставин, встановлених у даному кримінальному провадженні та не оспорюють їх, і така позиція є добровільною, роз'яснивши їм, що у такому випадку вони будуть позбавлені права оскаржити ці обставини в апеляційному порядку та отримавши згоду учасників судового провадження на проведення судового розгляду в такому порядку, прийшов до висновку про недоцільність дослідження доказів щодо обставин скоєння обвинуваченим зазначених злочинів.

На підставі викладеного, суд приходить до висновку, що обвинувачений ОСОБА_1 в повній мірі викритий в скоєнні кримінальних правопорушень та кваліфікує його дії за ч. 2 ст. [15](#), ч. 2 ст. [185 КК України](#), як закінчений замах на таємне викрадення чужого майна (крадіжка), вчиненого повторно; за ч. 2 [ст. 309 КК України](#), як незаконне придбання, зберігання наркотичних засобів без мети збуту, вчинене повторно, особою, яка раніше вчинила злочин, передбачений [ст. 307 КК України](#).

Призначаючи покарання обвинуваченому, суд враховує ступінь тяжкості вчинених ним злочинів, які є злочинами середньої тяжкості, особу винного та обставини, що обтяжують та пом'якшують покарання.

Обвинувачений ОСОБА_1 на обліку у лікарів нарколога та психіатра не перебував і не перебуває, офіційно не працевлаштований, не одружений, не має на утриманні неповнолітніх дітей, раніше неодноразово судимий.

Обставиною, що пом'якшує покарання обвинуваченого, є щире каяття.

Обставиною, що обтяжує покарання обвинуваченого, є рецидив злочинів.

Вироком Довгинцівського районного суду м. Кривого Рогу Дніпропетровської області від 05.12.2019, який був скасований в частині призначення покарання вироком Дніпровського апеляційного суду від 04.03.2020, ОСОБА_1 засуджений за ст. [309](#) ч. 2, [71 КК України](#) до 3 років 1 місяця позбавлення волі. На виконання зазначеного вироку ОСОБА_1 був затриманий 18 травня 2020 року.

Приймаючи до уваги наведені обставини в сукупності, позицію представника потерпілого, який надав суду письмову заяву про небажання брати участь у судовому провадженні, щодо призначення покарання поклався на розсуд суду, суд приходить до висновку про призначення обвинуваченому ОСОБА_1 покарання в межах санкції статей [185](#) ч. 2, [309](#) ч.2 [КК України](#) у виді позбавлення волі із застосуванням ч. 1 [ст. 70 КК України](#) шляхом часткового складання призначених покарань, визначивши остаточне покарання із застосуванням [ст. 71 КК України](#), частково приєднавши невідбуту частину покарання за вироком Довгинцівського районного суду м. Кривого Рогу від 05.12.2019, який був скасований в частині покарання вироком Дніпровського апеляційного суду від 04.03.2020.

На думку суду, виходячи з принципів законності, справедливості, обґрунтованості та індивідуалізації, саме таке покарання буде повністю відповідати ступеню тяжкості вчинених кримінальних правопорушень, конкретним їх обставинам та наслідкам, даним про особу обвинуваченого і саме таке покарання буде необхідним та достатнім для виправлення обвинуваченого та запобігання скоєнню ним нових злочинів.

Питання про речові докази вирішити відповідно до [ст.100 КПК України](#).

Згідно довідки про витрати на проведення експертизи №19/104-8/1304 від 28.04.2020 витрати на проведення експертизи складають 980,70грн., які повинні бути стягнуті на користь держави з обвинуваченого відповідно до вимог ст.ст. [122,124 КПК України](#).

У даному кримінальному провадженні стосовно обвинуваченого не обирався запобіжний захід у вигляді тримання під вартою, в зв'язку з чим суд вважає за необхідне тимчасово залишити ОСОБА_1 перебувати в ДУ «Криворізька установа виконання покарань № 3» до набрання вироком законної сили.

Цивільний позов не заявлений.

На підставі викладеного, керуючись ст. [ст. 368-371 КПК України](#), суд

У Х В А Л И В:

ОСОБА_1 визнати винуватим у пред'явленому обвинуваченні за ч. 2 ст. [15](#), ч. 2 ст. [185](#), ч. 2 ст. [309 КК України](#) і призначити йому покарання:

за ч. 2 ст. [15](#), ч. 2 ст. [185 КК України 2](#) (два) роки позбавлення волі,

за ч. 2 [ст. 309 КК України 2](#) (два) роки позбавлення волі.

У відповідності до ч. 1 [ст. 70 КК України](#), за сукупністю злочинів шляхом часткового складання призначених покарань призначити ОСОБА_1 покарання у виді 3 (трьох) років позбавлення волі.

На підставі ч. 1 [ст. 71 КК України](#) за сукупністю вироків до призначеного покарання частково приєднати невідбуту частину покарання за вироком Довгинцівського районного суду м. Кривого Рогу від 05.12.2019, який був скасований в частині призначення покарання вироком Дніпровського апеляційного суду від 04.03.2020, і остаточно призначити ОСОБА_1 покарання у вигляді 3 (трьох) років 6 (шести) місяців позбавлення волі.

Строк відбування покарання ОСОБА_1 рахувати з 18 травня 2020 року.

Речові докази: джин «London Dry Gin» торгової марки «Finsbury» у скляній пляшці об'ємом 0,7 л з вмістом алкоголю 37,5 %, який переданий на зберігання представнику потерпілого ТОВ «АТБ-маркет» «Продукти №443», - залишити в розпорядженні власника ТОВ «АТБ-Маркет»; 3 диски DVD-R залишити в матеріалах кримінального провадження; медичний шприц об'ємом 10 мл з наркотичним засобом опієм ацетильованим масою 0,1638 г, упакований до спецпакету № 5353855, який зберігається в кімнаті зберігання речових доказів Покровського ВП КВП ГУНП в Дніпропетровській області, (квитанція №1441), - знищити.

Стягнути з ОСОБА_1 на користь держави процесуальні витрати на залучення експерта в сумі 980,70 грн.

Залишити перебувати тимчасово ОСОБА_1 в ДУ «Криворізька установа виконання покарань № 3» до набрання вироком законної сили.

Вирок може бути оскаржений до Дніпровського апеляційного суду через Жовтневий районний суд м. Кривого Рогу Дніпропетровської області протягом 30 днів з дня його проголошення.

Судове рішення суду першої інстанції не може бути оскаржене в апеляційному порядку з підстав заперечення обставин, які ніким не оспорювалися під час судового розгляду і дослідження яких було визнано судом недоцільним відповідно до положень ч. 3 [ст. 349 КПК України](#).

Вирок набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо таку скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги вирок, якщо його не скасовано, набирає законної сили після прийняття рішення судом апеляційної інстанції.

Учасники судового провадження мають право отримати в суді копію вироку. Обвинуваченому та прокурору копія вироку вручається негайно після його проголошення.

Суддя

О. В. Колочко

Практичне завдання:

1. Перегляньте судові рішення та із урахуванням положень теорії держави та права визначте:
 - Структуру правозастосовного акта;
 - Вид та структуру правовідносин;
 - Підстави юридичної відповідальності.
2. Виконану роботу необхідно оформити у вигляді аналітичної довідки обсягом до двох сторінок друкованого або рукописного тексту.

Студент ____ навчальної групи ННІ№__

_____ П.І.Б.

Ситуаційне завдання № 5

Справа № 173/3093/19
Номер провадження 1-кп/173/51/2020

В И Р О К ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

24 червня 2020 року

Верхньодніпровський районний суд
Дніпропетровської області

У складі: головуєчого судді Бурхан С.М.
при секретарі Малоок Л.В.
за участю прокурора Красовицького С.В.
обвинуваченого ОСОБА_1
потерпілої ОСОБА_2

розглянувши у відкритому судовому засіданні в м. Верхньодніпровську кримінальне провадження № 12019040430000992 по обвинуваченню:

ОСОБА_1 , ІНФОРМАЦІЯ_1 уродженця м. Верхівцеве Верхньодніпровського району Дніпропетровської області, українця, громадянина України, із середньою технічною освітою, одруженого, який має на утриманні двох неповнолітніх доньок: ОСОБА_3 ІНФОРМАЦІЯ_2 та ОСОБА_4 ІНФОРМАЦІЯ_3 , офіційно непрацевлаштованого, на підставі ст. [89 КК України](#) не судимого, зареєстрованого по АДРЕСА_1 , фактично проживаючого по АДРЕСА_2 , - у вчиненні злочину, передбаченого ч.1 [ст. 185 КК України](#), -

В С Т А Н О В И В:

Обвинувачений, ОСОБА_1 28 листопада 2019 року близько 11 години 10 хвилин знаходячись у м. Верхівцеве Верхньодніпровського району Дніпропетровської області, прийшов до квартири своєї матері ОСОБА_2 , яка розташована по АДРЕСА_1 у вказаному населеному пункті та, використовуючи свій ключ, відчинив вхідні двері і зайшов всередину приміщення. Перебуваючи всередині вказаної квартири, ОСОБА_1 побачив, що потерпіла ОСОБА_2 та її чоловік ОСОБА_5 у квартирі відсутні. Внаслідок раптово виниклого умислу, спрямованого на таємне викрадення майна, яке належить ОСОБА_2 , ОСОБА_1

користуючись тим, що ніхто не спостерігає за його діями, шляхом вільного доступу, умисно, таємно, з корисливих мотивів, з метою незаконного збагачення забрав з вказаної квартири і тим самим викрав приймач DVB-T2 для цифрового телебачення вартістю 355 гривень, чоботи жіночі «дутікі» розмір 40 вартістю 260 гривень, продукти домашнього консервування: огірки, 2 банки ємністю 1 л, на суму 70 гривень, кабачкова ікра 2 банки ємністю 1 л на суму 70 гривень, кабачкова ікра, 2 банки ємністю 0,5 л. на суму 40 гривень, варення з абрикос, 1 банка ємністю по 0,5 л. вартістю 20 гривень, картоплю врожаю 2019 року вагою 7 кг. на суму 98 гривень, які склав у знайдену на місці спортивну сумку, після чого з місця вчинення кримінального правопорушення зник, розпорядившись викраденим на власний розсуд та спричинив ОСОБА_6 згідно висновку судової товарознавчої експертизи № 192 від 11.12.2019 року матеріальний збиток на загальну суму 913 гривень у цінах, які діяли на момент вчинення кримінального правопорушення.

Дії обвинуваченого, ОСОБА_1 досудовим слідством кваліфіковано за ч.1 [ст. 185 КК України](#).

Допитаний в судовому засіданні обвинувачений ОСОБА_1 винним себе у вчиненні злочину, передбаченого ч.1 [ст. 185 КК України](#) визнав повністю, обставини, викладених в обвинувальному акті, не оспорує та суду пояснив, що дійсно при вказаних обставинах, 28 листопада 2019 року він пришов до квартири своєї матері ОСОБА_2, яка розташована по АДРЕСА_1, відчинив двері своїм ключем і зайшов всередину. В квартирі нікого не було. Після чого він взяв з вказаної квартири приймач DVB-T2 для цифрового телебачення, жіночі чоботи, продукти домашнього консервування та картоплю, які склав у спортивну сумку та пішов звідти. У скоєному щиро кається.

Потерпіла ОСОБА_2 у судовому засіданні суду пояснила, що дійсно, при вказаних обставинах, 28 листопада 2019 року у неї з квартири, яка розташована по АДРЕСА_1, було викрадене належне їй майно, а саме: DVB-T2 для цифрового телебачення, жіночі чоботи, продукти домашнього консервування та картоплю. Претензій матеріального характеру до обвинуваченого не має. Цивільний позов заявляти не буде.

Дане кримінальне провадження розглянуто згідно вимог ч.3 [ст.349 КПК України](#) без дослідження доказів стосовно фактичних обставин справи, які ніким не оспоруються.

У відповідності до ч. 3 [ст.349 КПК України](#) судом було з'ясовано, що учасники судового провадження правильно розуміють зміст наведених вище обставин, а також встановлено відсутність сумнівів у добровільності їх позиції.

Крім того учасникам судового провадження судом роз'яснені вимоги ч. 3 [ст.349 КПК України](#) щодо позбавлення права оскарження обставин, які ніким не оспоруються, в апеляційному порядку.

Враховуючи викладене, суд приходить до висновку, що вина обвинуваченого ОСОБА_1 доведена в повному обсязі та дії обвинуваченого вірно кваліфіковані за ч. 1 [ст. 185 КК України](#) таємне викрадення чужого майна (крадіжка).

Що стосується питання осудності обвинуваченого ОСОБА_1, суд керується тим, що його поведінка в ході досудового слідства та в судовому засіданні була адекватною, свої пояснення він надавав послідовно та змістовно, на обліку у лікаря психіатра не перебуває, а тому на думку суду обвинувачений є осудною особою.

Призначаючи покарання обвинуваченому, суд відповідно до [ст. 65 КК України](#), враховує обставини та ступінь тяжкості скоєного злочину, особу обвинуваченого, обставини які пом'якшують та обтяжують покарання.

Обвинувачений ОСОБА_1, в силу [ст.89 КК України](#) не судимий, характеризується посередньо, скоєний ним злочин відносяться до категорії злочинів середньої тяжкості.

До обставин, які пом'якшують покарання обвинуваченому, відповідно до [ст. 66 КК України](#), суд відносить щире каяття.

Обставин, які обтяжують покарання обвинуваченому, відповідно до [ст. 67 КК України](#), судом не встановлено.

Відповідно до [ст.50 КК України](#) з метою виправлення обвинуваченого ОСОБА_1, а також запобігання скоєння нових злочинів як обвинуваченим так і іншими особами суд, з урахуванням обставин та тяжкості скоєного злочину, особи обвинуваченого та встановлених судом обставин, які пом'якшують покарання, вважає необхідним призначити покарання у вигляді позбавлення волі в той же час, суд приходить до висновку про можливість виправлення засудженого без відбування покарання, звільнивши його від відбування покарання з випробуванням, яке, на думку суду, буде справедливим, достатнім для досягнення мети покарання.

Питання про відшкодування завданої матеріальної шкоди потерпілій судом не обговорювалось, оскільки потерпіла ніяких претензій матеріального характеру до обвинуваченого не заявила, цивільний позов до суду не надала.

Що стосується питання обрання запобіжного заходу обвинуваченому ОСОБА_1, до набрання вироком законної сили суд виходить з того, що сторони кримінального провадження клопотання про обрання запобіжного заходу відповідно до [ст.331 КПК України](#) не заявляли, а тому дане питання не обговорювалось.

Витрати на залучення експертів під час досудового розслідування відсутні.

Питання про речові докази підлягає вирішенню по правилам [ст. 100 КПК України](#).

Керуючись ст. ст. [369- 371,373 -376 КПК України](#), суд, -

У Х В А Л И В :

ОСОБА_1 визнати винним у вчиненні злочину, передбаченого ч.1 [ст. 185 КК України](#) та призначити йому покарання у вигляді 1 (одного) року позбавлення волі.

Згідно [ст. 75 КК України](#) ОСОБА_1 звільнити від призначеного покарання з випробуванням, терміном на 1 (один) рік.

На підставі п. п.1, 2 ч.1 [ст. 76 КК України](#) суд зобов'язує ОСОБА_1 :

- 1) періодично з'являтися для реєстрації до уповноваженого органу з питань пробації;
- 2) повідомляти уповноважений орган з питань пробації про зміну місця проживання, роботи або навчання.

Запобіжний захід, відносно ОСОБА_1 до набрання вироком законної сили, не обирається.

Речові докази у кримінальному провадженні телевізійний тюнер «Т2», чоботи жіночі «Дутики», консервацію: 2 банки консервованих огірків 2 л., 2 банки кабачкової ікри ємністю 2 л., 2 банки кабачкової ікри ємністю 0,5 л., 1 банка варення з абрикос ємністю 0,5 л., 7 кг. картоплі, які передані на зберігання потерпілій, після набрання вироком законної сили **залишити законному володільцю.**

Апеляційна скарга на вирок може бути подана до Дніпровського Апеляційного суду через Верхньодніпровський районний суд, протягом 30 днів з моменту проголошення вироку, а засудженим, який тримається під вартою, в той же термін з моменту вручення копії вироку.

Головуючий

С.М.Бурхан

Практичне завдання:

1. Перегляньте судові рішення та із урахуванням положень теорії держави та права визначте:
 - Структуру правозастосовного акта;
 - Вид та структуру правовідносин;
 - Підстави юридичної відповідальності.
2. Виконану роботу необхідно оформити у вигляді аналітичної довідки обсягом до двох сторінок друкованого або рукописного тексту.

Студент ____ навчальної групи ННІ№__

_____ П.І.Б.

Ситуаційне завдання № 6

Справа № 298/686/20
Номер провадження 1-кп/298/87/20

ВИРОК ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

24 червня 2020 року

сmt. Великий Березний

Великобerezнянський районний суд Закарпатської області у складі:
головуючої судді Лютянської М.С.
при секретарі Брітовій Е.А.

з участю сторін кримінального провадження:
обвинувача прокурора Безугла І.І.
обвинуваченого ОСОБА_1

розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі суду в сmt. Великий Березний кримінальне провадження, внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань за №12020070070000191 від 04 червня 2020 року по обвинуваченню:

ОСОБА_1 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , уродженця с. Загорб, Великобerezнянського району Закарпатської області, мешканця АДРЕСА_1 , українця, громадянина України, із середньою освітою, непрацюючого, одруженого, на утриманні має 2-х неповнолітніх дітей, раніше не судимого, у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого [ст. 126-1 КК України](#), -

ВСТАНОВИВ:

ОСОБА_1 в період часу з 06 вересня 2019 року по 03 травня 2020 року, систематично вчиняв психологічне насильство відносно особи, з якою перебуває у близьких відносинах, а саме: своєї дружини, ОСОБА_2 , що призвело до її психологічного страждання та погіршило якість життя потерпілої. Зокрема, 06 вересня 2019 року близько 14 год. 00 хв., ОСОБА_1 , перебуваючи по місцю свого проживання за адресою АДРЕСА_1 , знаходячись в стані алкогольного сп'яніння, вчинив відносно своєї дружини ОСОБА_2 психологічне насильство, шляхом словесних образ та приниження її гідності нецензурними словами, залякування та погрозами фізичної розправи над нею. Також, 18 січня 2020 року , біля 21 год.00 хв., ОСОБА_1 знаходячись по місцю свого

проживання за вищевказаною адресою, перебуваючи в стані алкогольного сп'яніння, вчинив відносно своєї дружини ОСОБА_2 психологічне насильство, шляхом образ її нецензурними словами. Продовжуючи систематичне знущання над своїми близькими, ОСОБА_1 , 03 травня 2020 року, близько 12 год.00 хв., знаходячись по місцю свого проживання за вище вказаною адресою, перебуваючи в стані алкогольного сп'яніння, вчинив відносно своєї дружини ОСОБА_2 психологічне насильство, шляхом словесних образ її нецензурними словами. Таким чином, ОСОБА_1 скоїв систематичне вчинення психологічного насильства відносно осіб з якими він перебуває у близьких відносинах, а саме, своєї дружини ОСОБА_2 , що призвело до психологічних страждань потерпілої, погіршення якості її життя, переживання за свою безпеку, нездатність захистити себе, відчуття безпорадності та відчаю перед вседозволеністю ОСОБА_1 . За систематичне вчинення вказаних адміністративних правопорушень ОСОБА_1 у 2019-2020 р. був тричі притягнений до адміністративної відповідальності за ч.1,ч.2 [ст. 173-2 КУпАП](#).

Допитаний в судовому засіданні обвинувачений ОСОБА_1 свою вину у вчиненні інкримінованого йому кримінального правопорушення за обставин, наведених у обвинувальному акті визнав, щиро покавсяся.

Потерпіла ОСОБА_2 в судове засідання не з'явилася, однак подала до суду заяву про розгляд справи у її відсутності, призначення покарання залишила на розсуд суду.

При визначенні обсягу доказів, що підлягають дослідженню, на підставі та в порядку, встановленому [ст. 349 КПК України](#), суд визнає недоцільним дослідження доказів щодо обставин, які підлягають доказуванню, оскільки жодна із обставин не оспорується сторонами кримінального провадження, а обвинувачений переконав суд, що правильно розуміє зміст цих обставин, розуміє, що буде позбавлений права оскаржувати ці обставини в апеляційному порядку, і сумнівів у добровільності його позиції суд не має. Тому суд, допитавши обвинуваченого, з'ясувавши думку прокурора, дійшов до переконання, що діяння, у вчиненні якого обвинувачується ОСОБА_2 мало місце. Дії обвинуваченого правильно кваліфіковано за [ст.126-1 КК України](#) як домашнє насильство, тобто умисне систематичне вчинення психологічного насильства щодо осіб, з якими винний перебуває у близьких відносинах, що призводить до психологічних страждань та погіршення якості життя потерпілих осіб.

Відповідно до [ст. 65 КК України](#), особі, яка вчинила злочин, має бути призначене покарання, необхідне і достатнє для її виправлення та попередження нових злочинів.

При призначенні покарання обвинуваченому ОСОБА_1 , суд враховує характер і ступінь тяжкості вчиненого ним злочину, обставини, що пом'якшують та обтяжують покарання, дані про його особу.

Згідно [ст. 12 КК України](#) вчинене обвинуваченим ОСОБА_1 кримінальне правопорушення відноситься до злочинів невеликої тяжкості.

Обставиною, що пом'якшує покарання обвинуваченому, є щире каяття.

Обставин, які відповідно до [ст. 67 КК України](#) обтяжують покарання обвинуваченому, судом не встановлено.

Як особа, по місцю проживання ОСОБА_1 характеризується з посередньої сторони, оскільки часто замічений у зловживанні алкогольними напоями, здійснює сварки з дружиною та дітьми. На обліку у лікарів нарколога та психіатра не перебуває.

З урахуванням зазначених обставин, відповідно до вимог кримінального закону і передбаченої цим законом санкції, винному ОСОБА_1 необхідно для його виправлення і попередження вчинення ним нових злочинів призначити покарання в межах санкції, передбаченої [ст. 126-1 КК України](#), а саме у виді громадських робіт.

Запобіжний захід відносно обвинуваченого ОСОБА_1 в ході досудового розслідування не обирався.

Речові докази, процесуальні витрати відсутні.

Цивільний позов у кримінальному провадженні не заявлено.

На підставі наведеного та керуючись ст. [368](#), ч. 2 ст. [373](#), ст. [374 КПК України](#), суд,-

У Х В А Л И В:

ОСОБА_1 визнати винним у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого [ст. 126-1 КК України](#) та призначити йому покарання у виді 150 годин громадських робіт.

На вирок може бути подана апеляція до Закарпатського апеляційного суду протягом тридцяти днів з моменту його проголошення через Великоберезнянський районний суд.

Учасники судового провадження мають право отримати в суді копію вироку, а копія вироку прокурору, засудженому підлягає врученню негайно після проголошення.

Головуюча:

Лютянська М.С.

Практичне завдання:

1. Перегляньте судові рішення та із урахуванням положень теорії держави та права визначте:
 - Структуру правозастосовного акта;
 - Вид та структуру правовідносин;
 - Підстави юридичної відповідальності.
2. Виконану роботу необхідно оформити у вигляді аналітичної довідки обсягом до двох сторінок друкованого або рукописного тексту.

Студент ____ навчальної групи ННІ№__

_____ П.І.Б.

Справа № 308/14743/19

**ВИРОК
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ**

24 червня 2020 року

м. Ужгород

Ужгородський міськрайонний суд Закарпатської області у складі:

головуючої судді - Бенца К.К.,

при секретарі судового засідання: Парова І.І.

розглянувши у відкритому підготовчому судовому засіданні в залі Ужгородського міськрайонного суду Закарпатської області в м. Ужгород обвинувальний акт у кримінальному провадженні, відомості про яке внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань за №12019070170001432 від 02.12.2019 р. про обвинувачення

ОСОБА_1 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , уродженця Ужгородського району, С. В. Добронь, не працюючого, не одруженого, без освіти, українця, громадянина України, зареєстрованого та проживаючого за адресою АДРЕСА_1 , не судимого в порядку [ст. 89 КК України](#) у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.3 ст. [185 КК](#) України,

за участі сторін кримінального провадження:

прокурора - Вовканич С.М.

обвинуваченого ОСОБА_1

захисника обвинуваченого - Петришинець Р.В.

ВСТАНОВИВ:

22 листопада 2019 року близько 17 години 00 хвилин ОСОБА_1 , діючи таємно, з прямим умислом, з корисливих мотивів, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, з метою заволодіння чужим майном, шляхом вільного доступу проник до будинку за адресою АДРЕСА_2 , звідки з однієї з кімнат будинку викрав телевізор марки «LG» 32LK500BPLA, який належить ОСОБА_2 та покинув місце вчинення злочину, чим завдав матеріальної шкоди потерпілому ОСОБА_2 на загальну суму 4 346,00 грн.

Своїми протиправними діями, які виразилися у таємному викраденні чужого майна (крадіжка) поєднана з проникненням у житло, ОСОБА_1 вчинив суспільно-небезпечне діяння передбачене ч. 3 [ст. 185 КК України](#).

До суду надійшов обвинувальний акт разом з угодою укладену між прокурором та обвинуваченим ОСОБА_1 у присутності захисника обвинуваченого ОСОБА_3 про визнання винуватості від 16.12.2019 року, яку прокурор просив затвердити, з додержанням наступних умов.

На підставі наведеного, суд розглянув справу відповідно положень ст. ст. [469](#) ч.4, 472, [473](#), ч.4 ст. [474 КПК України](#).

Зі змісту угоди вбачається, що ОСОБА_1 обвинувачується у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 [ст. 185 КК України](#). Згідно з даними угоди прокурор Вовканич С.М. та обвинувачений ОСОБА_1 дійшли згоди щодо формулювання обвинувачення, всіх істотних для даного кримінального провадження обставин та правової кваліфікації дій обвинуваченого. Обвинувачений ОСОБА_1 зобов'язався беззастережно визнати свою винуватість у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 [ст. 185 КК України](#); сприяти досудовому слідству.

Також, сторонами угоди визначено узгоджене ними покарання, яке ОСОБА_1 повинен понести за вчинене кримінальне правопорушення, а саме за ч.3 ст. [185 КК](#) України у виді трьох років позбавлення волі, на підставі [ст. 75 КК України](#) звільнити обвинуваченого ОСОБА_1 від відбування покарання з випробуванням та з покладенням обов'язків передбачених [ст. 76 КК України](#).

Із запропонованим видом та мірою покарання ОСОБА_1 згідний. Наслідки укладення та затвердження означеної угоди, згідно ст.ст. [473](#), [394](#), [424](#), [474](#), [476 КПК України](#) та [ст.389-1 КК України](#) оговорені сторонами.

У судовому засіданні обвинувачений ОСОБА_1 пояснив, що права, надані йому законом у зв'язку з укладенням угоди про визнання винуватості він повністю розуміє; з наслідками укладення та затвердження угоди про визнання винуватості обізнаний; характер обвинувачення та її суть зрозумілі; обраний вид покарання, який застосовується до нього у разі затвердження угоди, із ним узгоджено та є цілком зрозумілим; свою вину у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.3 ст. [185 КК України](#) визнав повністю. Окрім того, ОСОБА_1 підтвердив суду, що угода про визнання винуватості від 16.12.2019 року укладена добровільно, не є наслідком застосування насильства, примусу, погроз або наслідком обіцянок чи дії будь-яких інших обставин, ніж ті, що передбачені в угоді, та просив її затвердити.

В судовому засіданні прокурор, захисник, також висловили думку про затвердження угоди про визнання винуватості.

Потерпілий ОСОБА_2 подав письмову заяву про надання згоди на укладення угоди про визнання винуватості між прокурором та обвинуваченим в порядку ч. 4 [ст. 469 КПК України](#), яку долучено до матеріалів справи.

Суд не вправі перевіряти фактичні обставини вчиненого ОСОБА_1 кримінального правопорушення, оскільки не здійснює оцінку доказів у кримінальному провадженні під час проведення судового засідання, виходячи з того, що межі розгляду встановлюються лише змістом угоди про визнання вини.

Судом на виконання вимог [ст. 474 КПК України](#) сумніву у добровільності та істинності позиції обвинуваченого ОСОБА_1 не встановлено. В судовому засіданні суд переконався у добровільності укладення сторонами угоди і, що угода про визнання винуватості від 16.12.2019 року не є наслідком застосування насильства, примусу, погроз, обіцянок, дії будь-яких інших обставин ніж ті, які передбачені в угоді.

При призначенні покарання обвинуваченому ОСОБА_1 суд враховує, що узгоджені сторонами в угоді про визнання винуватості вид і міра покарання відповідають загальним правилам призначення кримінальних покарань та розміру призначеного покарання, які встановлені [КК України](#).

Кримінальне правопорушення, вчинене обвинуваченим ОСОБА_1 за ч. 3 [ст. 185 КК України](#), є тяжким злочином.

При вирішенні питання про відповідність угоди про визнання винуватості від 16.12.2019 року вимогам ст.ст. [469, 474 КПК України](#), суд враховує, що умови угоди про визнання винуватості не суперечать вимогам цього [кодексу](#), зокрема щодо змісту та порядку укладення угоди, а також щодо узгодженої між сторонами міри покарання, яка відповідає загальним правилам призначення кримінальних покарань, встановленим [КК України](#), ступеню тяжкості кримінального правопорушення та особі обвинуваченого, правова кваліфікація дій кримінального правопорушення вірна, умови угоди відповідають інтересам суспільства та не порушують прав, свобод чи інтересів сторін або інших осіб. Не встановлені підстави вважати, що укладення угоди не було добровільним, не є очевидною можливістю невиконання обвинуваченим взятих на себе зобов'язань за угодою, фактичні підстави для невизнання винуватості відсутні.

При укладенні угоди враховано наявність обставин, що пом'якшують покарання ОСОБА_1, а саме: щире каяття, активне сприяння розкриттю злочину, відшкодування шкоди.

Обставин, що обтяжують покарання ОСОБА_1 судом не встановлено.

Згідно ч. 3 [ст. 474 КПК України](#), якщо угоди досягнуто під час судового провадження, суд невідкладно зупиняє проведення процесуальних дій і переходить до розгляду угоди.

Згідно ч. 1 [ст. 475 КПК України](#), якщо суд переконається, що угода може бути затверджена, він ухвалює вирок, яким затверджує угоду і призначає узгоджену сторонами міру покарання.

Згідно [ст. 65 КК України](#) у випадку затвердження вироком угоди про визнання вини, суд призначає покарання, узгоджене сторонами угодою.

За таких обставин суд приходить до переконання про можливість затвердження угоди про визнання винуватості, а обвинуваченому ОСОБА_1 слід призначити вид і міру покарання відповідно до угоди про визнання винуватості від 16 грудня 2019 року, укладеної між прокурором у кримінальному провадженні Вовканич С.М. та обвинуваченим ОСОБА_1 у присутності захисника обвинуваченого ОСОБА_3.

Цивільний позов у кримінальному провадженні не заявлено.

Долю речових доказів необхідно вирішити відповідно до вимог ч. 9 [ст. 100 КПК України](#).

Згідно ч. 9 ст. [100 КПК України](#) питання про долю речових доказів і документів, які були надані суду, вирішується судом при ухваленні судового рішення, яким закінчується кримінальне провадження. Такі докази і документи повинні зберігатися до набрання рішенням законної сили.

Згідно ч. 1 ст. [126 КПК України](#) суд вирішує питання щодо процесуальних витрат вирок або ухвалою.

Питання про судові витрати судом вирішується відповідно до [ст. 124 КПК України](#).

У відповідності до [ст. 124 КПК України](#) у разі ухвалення обвинувального вироку суд стягує з обвинуваченого на користь держави документально підтверджені витрати на залучення експерта.

Матеріали кримінального провадження містять документально підтвердженні витрати держави на проведення експертизи, тому вони підлягають стягненню з обвинуваченого.

На підставі наведеного, керуючись ст.ст. [368,370,374,376,395, 469, 472 - 475 КПК України](#), суд,-

У Х В А Л И В:

Угоду про визнання винуватості від 16 грудня 2019 року, укладену між обвинуваченим ОСОБА_1 , ІНФОРМАЦІЯ_1 та прокурором Ужгородської місцевої прокуратури Вовканич С.М., в присутності захисника Петришинець Р.В. затвердити.

ОСОБА_1 , ІНФОРМАЦІЯ_1 визнати винним у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 [ст. 185КК України](#) і призначити йому покарання у виді трьох років позбавлення волі.

На підставі [ст. 75 КК України](#) засудженого ОСОБА_1 звільнити від відбування призначеного покарання у вигляді позбавлення волі, якщо він протягом одного року іспитового строку не вчинить нового злочину з покладенням на засудженого ОСОБА_1 обов'язків передбачені п. п. 1, 2 ч. 1 [ст. 76 КК України](#):

- періодично з'являтися для реєстрації до уповноваженого органу з питань пробації;
- повідомляти уповноважений орган з питань пробації про зміну місця проживання, роботи.

Роз'яснити ОСОБА_1 , що умисне невиконання угоди є підставою для притягнення його до відповідальності, встановленої законом.

Міра запобіжного заходу ОСОБА_1 по даному кримінальному провадженню не обиралась.

Речові докази по справі:

- телевізор марки «LG» чорного кольору залишити у розпорядженні потерпілого ОСОБА_2 як власника.

Стягнути із ОСОБА_1 на користь держави судові витрати по справі в розмірі 942, 06 гривень за проведення судових експертиз.

Вирок може бути оскаржений з підстав, передбачених ч. 4 [ст. 394 КПК України](#) в Закарпатській апеляційний суд через Ужгородський міськрайонний суд Закарпатської області протягом 30 днів з дня його проголошення.

Вирок набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо таку скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги вирок, якщо його не скасовано, набирає законної сили після прийняття рішення судом апеляційної інстанції.

Копію вироку суду після його проголошення негайно вручити обвинуваченому та прокурору.

Учасники судового провадження мають право отримати в суді копію вироку.

Копія судового рішення не пізніше наступного дня після ухвалення надсилається учаснику судового провадження, який не був присутній в судовому засіданні.

Суддя Ужгородського міськрайонного суду

К.К. Бенца

Практичне завдання:

1. Перегляньте судові рішення та із урахуванням положень теорії держави та права визначте:

- Структуру правозастосовного акта;
- Вид та структуру правовідносин;
- Підстави юридичної відповідальності.

2. Виконану роботу необхідно оформити у вигляді аналітичної довідки обсягом до двох сторінок друкованого або рукописного тексту.

Студент ____ навчальної групи ННІ № ____

_____ П.І.Б.

Ситуаційне завдання № 8

ВИРОК

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

24 червня 2020 року

м. Дніпро

Жовтневий районний суд м. Дніпропетровська
у складі: головуєчого судді Шелестова К.О.
з секретарем: Єременко М.В.
за участю: прокурора Пахомової К.О.
обвинуваченого ОСОБА_1

розглянувши у судовому засіданні в залі Жовтневого районного суду м. Дніпропетровська в м. Дніпрі обвинувальний акт у кримінальному провадженні № 201/4102/20 (пр. № 1-кп/201/1215/2020), відомості про яке 15 квітня 2020 року внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 12020040650000821, стосовно ОСОБА_1 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , уродженця с. Петриківка Петриківського району Дніпропетровської області, громадянина України, який мешкає за адресою: АДРЕСА_1 , з професійно технічною освітою, неодруженого, не працюючого, раніше не судимого, обвинуваченого у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. [15](#) ч. 1 ст. [185 КК України](#), -

ВСТАНОВИВ:

Обвинувачений ОСОБА_1 , 14 квітня 2020 року о 15 годині 28 хвилин, перебуваючи у приміщенні торгівельної зали магазину ТОВ «АТБ-маркет. Продукти-25», за адресою: м. Дніпро, пр. Гагаріна, 8Г побачив одну банку ікри 120 г. рибкопродукт лососеву Зернисту вартістю 182 гривні 90 копійок та одну банку шпрот 160 г. «Royal Fish» в олії вартістю 42 гривні 70 копійок, що належали ТОВ «АТБ-маркет», які визначив об'єктом свого злочинного посягання, і в нього виник злочинний умисел, спрямований на таємне викрадення чужого майна.

Після чого, обвинувачений ОСОБА_1 реалізуючи свій раптово виниклий, злочинний умисел, спрямований на таємне викрадення чужого майна, діючи умисно, з корисливих мотивів і особистої зацікавленості, переконавшись, що за його діями ніхто не спостерігає та вони є таємними для оточуючих, взяв своєю правою рукою з полиці стенду з морепродуктами одну банку ікри 120 г. рибкопродукт лососеву Зернисту вартістю 182 гривні 90 копійок та сховав її у праву кишеню одягнутої на ньому куртки, після чого направився у відділ консерви, де переконавшись, що за його діями ніхто не спостерігає та вони є таємними для оточуючих взяв своєю правою рукою одну банку шпрот 160 г. «Royal Fish» в олії вартістю 42 гривні 70 копійок та сховав її у ліву кишеню одягнутої на ньому куртки.

Далі, обвинувачений ОСОБА_1 продовжуючи свою злочинну діяльність спрямовану на таємне викрадення майна ТОВ «АТБ-маркет», а саме банки ікри 120 г. рибкопродукт лососевої Зернистої та банки шпрот 160 г. «Royal Fish» в олії на загальну суму 225 гривень 60 копійок, з метою доведення свого злочинного умислу до кінця, вийшов через касову зону не розрахувавшись за товар, та намагався зникнути з місця скоєння кримінального правопорушення з викраденим товаром, проте довести свій злочинний умисел до кінця не зміг, з причин, що не залежали від його волі, так як був зупинений співробітниками охорони магазину «АТБ-маркет. Продукти-25» у зв'язку з чим не зміг розпорядитися майном на власний розсуд.

В судовому засіданні обвинувачений ОСОБА_1 свою вину у скоєному кримінальному правопорушенні визнав у повному обсязі та підтвердив фактичні обставини щодо вчиненого ним діяння та викладених у обвинувальному акті.

Враховуючи те, що обвинувачений та інші учасники процесу не оспорюють всі обставини кримінального провадження і судом встановлено, що вони правильно розуміють зміст цих обставин, відсутні будь-які сумніви у добровільності та істинності їх позиції, суд, роз'яснивши учасникам кримінального провадження положення [ст. 349 КПК України](#), ухвалив проводити судовий розгляд даного провадження щодо всіх його обставин із застосуванням правил ч. 3 [ст. 349 КПК України](#), визнавши недоцільним дослідження доказів.

Враховуючи викладене, суд доходить висновку про доведеність вини обвинуваченого ОСОБА_1 у закінченому замаху на таємне викрадення чужого майна (крадіжка), тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. [15](#) ч. 1 ст. [185 КК України](#).

При визначенні виду та розміру покарання, суд виходить зі ступеня тяжкості скоєного кримінального правопорушення та особи обвинуваченого, який раніше до кримінальної відповідальності не притягався, на обліку у лікарів психіатра і нарколога не перебуває, вину визнав у повному обсязі та щиро розкався у скоєному, при цьому, ці обставини на підставі [ст. 66 КК України](#), суд відносить до таких, що пом'якшують його покарання. Обтяжуючих покарання обвинуваченого ОСОБА_1 обставин, передбачених [ст. 67 КК України](#), судом не встановлено.

З врахуванням викладеного, суд вважає, що з метою виправлення та попередження нових кримінальних правопорушень, обвинуваченому ОСОБА_1 слід призначити покарання у виді позбавлення волі, однак, зі звільненням останнього від відбування покарання з випробувальним терміном, в порядку передбаченому [ст. 75 КК України](#) та покладенням на нього обов'язків, передбачених [ст. 76 КК України](#), оскільки саме таке покарання буде повністю відповідати ступеню тяжкості вчиненого кримінального правопорушення, яке відноситься до категорії злочину середньої тяжкості, його конкретним обставинам і наслідкам, даним про особу обвинуваченого ОСОБА_1, який вину визнав у повному обсязі і щиро розкався у скоєному, раніше не судимий, в той же час, не працевлаштований і немає постійного доходу, а також обставинам, що пом'якшують покарання

обвинуваченого і відсутності таких, що його обтяжують, сукупність яких з вищенаведеними даними, які враховувались при призначенні покарання, свідчить про недоцільність призначення обвинуваченому ОСОБА_1 іншого покарання, передбаченого санкцією ч. 1 [ст. 185 КК України](#), а також пов'язаного з реальним його відбуттям, при цьому, призначення такого покарання є необхідне й достатнє для виправлення обвинуваченого та попередження вчинення ним нових кримінальних правопорушень, а також буде відповідати принципам справедливості, достатності і співрозмірності призначення покарання.

Долю речових доказів вирішити в порядку, передбаченому [ст. 100 КПК України](#).

Крім того, на підставі ч. 2 [ст. 124 КПК України](#), суд також вважає за необхідне стягнути з обвинуваченого ОСОБА_1 на користь держави документально підтверджені витрати на залучення експерта у даному кримінальному провадженні.

На підставі викладеного, керуючись [ст. 374-376 КПК України](#), -

УХВАЛИВ:

ОСОБА_1 визнати винуватим у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. [15](#), ч. 1 ст. [185 КК України](#) та призначити йому покарання у виді одного року позбавлення волі.

На підставі ст.ст. [75,76 КК України](#) звільнити ОСОБА_1 від відбування призначеного йому покарання, якщо він протягом одного року іспитового строку не вчинить нового кримінального правопорушення, а також виконає покладені на нього обов'язки у виді періодичного з'явлення для реєстрації до уповноваженого органу з питань пробації; повідомлення уповноважений орган з питань пробації про зміну місця проживання, роботи або навчання.

Речові докази одну банку шпрот «Royal Fish» 160 г., одну банку ікри рибкопродукт лососеву Зернисту 120 г. залишити за належністю ТОВ «АТБ - маркет».

Речовий доказ CD-R диск на 700 MB з відеозаписом за період часу з 15:28 по 15:33 годин 14 квітня 2020 року залишити в матеріалах кримінального провадження.

Стягнути з ОСОБА_1 на користь держави процесуальні витрати за залучення експерта для проведення судово-товарознавчої експертизи у розмірі 170 грн. (сто сімдесят гривень) 00 коп.

Вирок набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, яка може бути подана учасниками кримінального провадження до Дніпровського апеляційного суду через Жовтневий районний суд м. Дніпропетровська протягом тридцяти днів з дня проголошення вироку суду.

Головуючий - суддя:

К.О. Шелестов

Практичне завдання:

1. Перегляньте судові рішення та із урахуванням положень теорії держави та права визначте:
 - Структуру правозастосовного акта;
 - Вид та структуру правовідносин;
 - Підстави юридичної відповідальності.
2. Виконану роботу необхідно оформити у вигляді аналітичної довідки обсягом до двох сторінок друкованого або рукописного тексту.

Студент ____ навчальної групи ННІ № ____

_____ П.І.Б.

Ситуаційне завдання № 9

Справа № 171/765/20
1-кп/171/158/20

В И Р О К ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

24 червня 2020 року

м. Апостолове

Апостолівський районний суду Дніпропетровської області у складі:

головуючого - судді Хоруженко Н.В.,

за участю секретаря судового засідання Харченко О.М.,

прокурора Мельниченко С.Ю.,

обвинуваченого ОСОБА_1 ,

захисника Лепехи О.В.,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі суду кримінальне провадження внесене до ЄРДР 12.02.2020 року за № 12020040410000100 відносно -

ОСОБА_1 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , уродженця села Любимівка, Нововоронцовського р-ну, Херсонської області, громадянина України, маючого середню освіту, не одруженого, дітей чи інших осіб на утриманні не маючого, не працюючого, зареєстрованого та проживаючого за адресою: АДРЕСА_1, раніше судимого: 31.10.2011 року Нововоронцовським судом Херсонської області за ч. 1 ст. [309 КК України](#) до покарання у вигляді позбавлення волі строком 2 роки на підставі ст. [75 КК України](#) звільнений від відбуття покарання з іспитовим строком 2 роки; 27.08.2013 року Високопольським районним судом Херсонської області за ч. 2 ст. [185](#), ч. 2 ст. [307](#), ст. [70](#), ст. [71 КК України](#) до покарання у вигляді позбавлення волі строком 6 років 3 місяці. На підставі [ст. 81 КК України](#) постановою Білозерського районного суду Херсонської області від 12.05.2016 року звільнений 20.05.2016 року умовно-достроково не відбутий строк 1 рік 4 місяці 18 днів,

у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.2 [ст. 309 КК України](#), -

В С Т А Н О В И В :

ОСОБА_1, будучи особою, яка раніше вчинила злочин передбачений [ст. 307 КК України](#), 12.02.2020 року, приблизно о 09:00 годині, знаходився біля автовокзалу «Нововоронцовка», що знаходиться за адресою: Херсонська область, Нововоронцовський р-н, смт. Нововоронцовка, вул. Бериславська, 2, де у вказаному місці у вказаний час у ОСОБА_1 виник злочинний умисел направлений на незаконне придбання психотропних речовин без мети збуту.

Реалізуючи свій злочинний умисел, направлений на незаконне придбання психотропних речовин без мети збуту, ОСОБА_1, 12.02.2020 року, приблизно о 09 годині 10 хвилин, діючи умисно, повторно в порушення вимог [ст. 2, 7, 12, 13 Закону України "Про наркотичні засоби, психотропні речовини і прекурсори" від 15 лютого 1995 року](#) (в редакції зі змінами від 18.03.2020), якими встановлено правовий режим обігу наркотичних засобів в Україні, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх настання у особи, відомості відносно якої виділені в окреме провадження, придбав за 2550 гривень 15 сліп-пакетів з психотропною речовиною метамфетамін, які сховав в лівий рукав куртки, де почав її незаконно зберігати без мети збуту.

Після чого, ОСОБА_1, 12.02.2020 року приблизно о 12 годині 10 хвилин продовжуючи свої злочинні дії, знаходячись у стані наркотичного сп'яніння незаконно зберігаючи психотропні речовини, без мети збуту у лівому рукаві куртки, на автомобілі марки ВАЗ 2101, реєстраційний номер НОМЕР_1, поїхав з смт. Нововоронцовка, Херсонської області до с. Мар'янське, Апостолівського р-ну, Дніпропетровської області, тим самим незаконно перевіз психотропні речовини, без мети збуту.

ОСОБА_1, 12.02.2020 року приблизно о 12 годині 30 хвилин, керуючи автомобілем ВАЗ 2101, реєстраційний номер НОМЕР_1, рухаючись по автодорозі Мар'янське - Нововоронцовка, Апостолівського району, Дніпропетровської області, був зупинений поліцейськими за порушення [Правил дорожнього руху](#).

Під час складання протоколу про адміністративне затримання у ході особистого огляду ОСОБА_1 у лівому рукаві його куртки виявлено та вилучено 15 сліп-пакетів, із вмістом кристалічних речовин масою: 0,0284 г; 0,0374 г; 0,0275г; 0,0275г; 0,0231г; 0,0320г; 0,0676г; 0,0298г; 0,0399г; 0,0459г; 0,0517г; 0,0622г; 0,0572г; 0,0680 г, 0,0496г; 0,0441г; 0,0288г; які відповідно до висновку експерта № 19/104-17/1/3/153 від 29.04.2020 містять метамфетамін, який віднесений до психотропних речовин, обіг яких обмежено. Маса метамфетаміну становить: 0,0126г; 0,0194г; 0,0156г; 0,0149г; 0,0118г; 0,0164г; 0,0315г; 0,0146г; 0,0207г; 0,0200г; 0,0279г; 0,0310г; 0,0304г; 0,0319г; 0,0249г; 0,0245г; 0,0158г, загальна маса метамфетаміну становить 0,3639 г.

В судовому засіданні обвинувачений ОСОБА_1 вину у скоєнні злочину, передбаченого ч.2 [ст.309 КК України](#), визнав повністю, щиро розкався, не оспорує ті обставини котрі викладені в обвинувальному акті, пояснив, що дійсно 12.02.2020 року біля автовокзалу в с.Нововоронцовка придбав 15 сліп-пакетів метамфетаміну, які сховав в лівий рукав куртки, після чого поїхав з смт. Нововоронцовка, Херсонської області до с. Мар'янське, Апостолівського р-ну, Дніпропетровської області.

Суд, вислухавши обвинуваченого, дослідивши докази по справі, приходять до висновку, що вина обвинуваченого ОСОБА_2 знайшла своє підтвердження у судовому засіданні та підтверджується наступними доказами, дослідженими у судовому засіданні.

З протоколу огляду від 12.02.2020 року встановлено, що слідчим оглянуто автодорогу Нововоронцовка-Мар'янське, навпроти бази «Відпочинок». У автомобілі під керуванням ОСОБА_1 у нього було виявлено 15 пакетів з вмістом речовини білого кольору, а також грошові кошти в сумі 2500.00 грн. (а.с. 8 - ОСОБА_3).

З постанови від 12.02.2020 року встановлено, що ОСОБА_1 підданий стягненню у виді штрафу за вчинення адміністративного правопорушення за ст. [126](#), ст. [121 КУпАП](#) (а.с. 16 - ОСОБА_3).

З висновку експерта №19/104-17/1/3/153 від 29.04.2020 року встановлено, що надані на експертизу кристалічні речовини масою: 0,0284 г; 0,0374 г; 0,0275г; 0,0275г; 0,0231г; 0,0320г; 0,0676г; 0,0298г; 0,0399г; 0,0459г; 0,0517г; 0,0622г; 0,0572г; 0,0680 г; 0,0496г; 0,0441г; 0,0288г; які було виявлено в ході особистого огляду у громадянина ОСОБА_1 містять метамфетамін, який віднесений до психотропних речовин, обіг яких обмежено. Маса метамфетаміну становить: 0,0126г; 0,0194г; 0,0156г; 0,0149г; 0,0118г; 0,0164г; 0,0315г; 0,0146г; 0,0207г; 0,0200г; 0,0279г; 0,0310г; 0,0304г; 0,0319г; 0,0249г; 0,0245г; 0,0158г, загальна маса метамфетаміну становить 0,3639 г. (а.с. 18-25 - матеріали ОСОБА_4).

З постанови Апостолівського районного суду від 20.02.2020 року встановлено, що ОСОБА_1 визнано винним за ч.1 [ст. 130 КУпАП](#) за відмову пройти медичний огляд на стан сп'яніння 12.02.2020 року (а.с. 43 - матеріали ОСОБА_4).

З урахуванням досліджених в суді доказів, які є належними, допустимими, достовірними, суд вважає доведеною винуватість обвинуваченого ОСОБА_1 у вчиненні злочину, передбаченого ч.2 [ст. 309 КК України](#).

Дії обвинуваченого ОСОБА_1 суд кваліфікує за ч. 2 [ст. 309 КК України](#) - як незаконне придбання, перевезення та зберігання психотропних речовин, без мети збуту, вчинене повторно особою, яка раніше вчинила злочин передбачений [ст. 307 КК України](#).

При призначенні ОСОБА_1 виду і міри покарання, суд враховує ступінь тяжкості вчиненого злочину, особу обвинуваченого, а також обставини, що обтяжують та пом'якшують покарання.

Так, злочини передбачені ч. 2 [ст. 309 КК України](#), відповідно до вимог [ст. 12 Кримінального кодексу України](#) відносяться до злочинів середньої тяжкості.

Обвинувачений ОСОБА_1 має середню освіту, вину визнав повністю, у вчиненому розкаявся, за місцем проживання скарги на його адресу не надходили, на обліку у лікаря-нарколога у лікаря-психіатра не перебуває, раніше судимий, не працює, у шлюбі не перебуває, дітей чи інших осіб на утриманні не має.

Відповідно [ст. 66 КК України](#) обставини, які пом'якшують покарання ОСОБА_1 є щире каяття.

Відповідно до [ст. 67 КК України](#) обставини, які обтяжують покарання ОСОБА_1 є рецидив злочинів, вчинення злочину в стані, викликаному вживанням наркотичних або інших одурманюючих засобів.

На підставі викладеного, враховуючи ступінь тяжкості та конкретні обставини вчиненого кримінального правопорушення, особу винного та його ставлення до вчиненого кримінального правопорушення, керуючись принципом справедливості та індивідуалізації призначення покарання, суд приходить до переконання, що необхідним та достатнім для виправлення обвинуваченого та попередження інших правопорушень з його боку, є призначення покарання в межах санкцій ч. 2 [ст. 309 КК України](#) у виді позбавлення волі.

Призначення такого покарання буде відповідати принципу необхідності і достатності для виправлення обвинуваченого, впливає з дотримання судом принципів «рівних можливостей» та «справедливого судового розгляду», встановлених [ст. 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод](#) 1950 року.

Питання про речові докази по кримінальному провадженню суд вирішує відповідно до вимог [ст.100 КПК України](#).

Процесуальні витрати за проведення судових експертиз відповідно до [ст.124 КПК України](#) необхідно стягнути з обвинуваченого на користь держави.

Керуючись ст. ст. [349,368-371,373-376 КПК України](#), суд, -

УХВАЛИВ:

ОСОБА_1 визнати винним у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.2 [ст.309 КК України](#) та призначити йому покарання у вигляді двох років позбавлення волі.

Запобіжний захід у вигляді особистого зобов'язання залишити до набрання вироком законної сили.

Речові докази: наркотичні засоби - знищити.

Стягнути з ОСОБА_1 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , в рахунок відшкодування процесуальних витрат на залучення експертів у розмірі 3595,90 грн. на користь держави.

На вирок може бути подано апеляцію до апеляційного суду Дніпропетровської області через Апостолівський районний суд в строк 30 діб з дня його проголошення.

Вирок набирає законної сили після закінчення строку для подання апеляційної скарги, якщо таку скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги вирок, якщо його не скасовано, набирає законної сили після прийняття рішення судом апеляційної інстанції.

Копію вироку вручити обвинуваченому, прокурору, захиснику.

Суддя

Хоруженко Н.В.

Практичне завдання:

1. Перегляньте судові рішення та із урахуванням положень теорії держави та права визначте:

- Структуру правозастосовного акта;
- Вид та структуру правовідносин;
- Підстави юридичної відповідальності.

2. Виконану роботу необхідно оформити у вигляді аналітичної довідки обсягом до двох сторінок друкованого або рукописного тексту.

Студент ____ навчальної групи ННІ№__

_____ П.І.Б.

Ситуаційне завдання № 10

Справа № 159/643/19
Провадження № 1-кп/159/35/20

КОВЕЛЬСЬКИЙ МІСЬКРАЙОННИЙ СУД ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛАСТІ

ВИРОК ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

24 червня 2020 року

м. Ковель

Ковельський міськрайонний суд Волинської області в складі:

головуючого - судді Логвинюк І.М.,

при секретарі Щесюк Н.Й.,

з участю: прокурора Шудрук Т.Ю.,

обвинуваченого ОСОБА_1 ,

захисника Шеремети С.А.,

представника потерпілого - юридичної особи - Шуляк Л.В.,

розглянувши у відкритому судовому засіданні кримінальне провадження, внесене у Єдиний реєстр досудових розслідувань за № 420 180 311 100 000 77 26.11.18 р. по обвинуваченню

ОСОБА_1 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , громадянина України, уродження м. Теплогірська Луганської області, паспорт серії НОМЕР_1 , і. н. НОМЕР_2 , такого, який має статус внутрішньо переміщеної особи з 12.11.14 р.; одруженого, утриманців не має, не працюючого, із середньою спеціальною освітою, проживаючого за адресою: АДРЕСА_1 , тимчасово проживаючого за адресою: АДРЕСА_2 з 12.05.15 р., фактичного мешканця АДРЕСА_3 - зі слів, особи з інвалідністю 2 гр., раніше не притягався до кримінальної відповідальності,

у вчиненні кримінальних правопорушень (злочинів) передбачених ч. ч. 1, 2 ст. [190](#), ч. ч. 1, 3, 4 ст. [358 КК України](#),

Встановив:

Органами досудового розслідування **ОСОБА_1** обвинувачується в тому, що він **13.11.14 р.** з метою незаконного отримання щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, умисно, з корисливих мотивів, маючи на меті незаконне збагачення, ввівши в оману працівників управління праці та соціального захисту населення виконавчого комітету Ковельської міської ради Волинської області (далі - управління) шляхом приховування обставини, що впливає на призначення і виплату адресної допомоги, у приміщенні управління при заповненні заяви про призначення щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, вимоги до якої передбачені [постановою кабінету Міністрів України від 01.10.14 р. № 505 «Про надання щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг»](#) із змінами та доповненнями, вказав завідомо неправдиві відомості, не зазначивши про наявність у власності його дружини - ОСОБА_2 – квартири за адресою: АДРЕСА_2 , де він проживав, внаслідок чого незаконно отримав за період з 13.11.14 р. по 12.05.15 р. щомісячну адресну допомогу, завдавши державі в особі управління матеріальну шкоду на загальну суму 5 995 грн, 85 коп..

Таким чином ОСОБА_1 обвинувачується у тому, що своїми діями, що виразились у заволодінні чужим майном шляхом обману (шахрайстві), вчинив кримінальне правопорушення (злочин), передбачене ч. 1 [ст. 190 КК України](#).

Крім цього він же, органом досудового розслідування обвинувачується у тому, що 12.05.15 р. з метою незаконного отримання щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат, на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, повторно, умисно, з корисливих мотивів, маючи на меті незаконне збагачення, ввівши в оману працівників управління шляхом приховування обставини, що впливає на призначення і виплату адресної допомоги, у приміщенні управління при заповненні заяви про призначення щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, вимоги до якої передбачені [Постановою Кабінету Міністрів України від 01.10.14 р. № 505 «Про надання щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг»](#) із змінами та доповненнями, вказав завідомо неправдиві відомості, не зазначивши про наявність у власності його дружини - ОСОБА_2 - квартири за адресою: АДРЕСА_2 , де він проживав, внаслідок чого незаконно отримав за період з 13.05.15 р. по 12.11.15 р. щомісячну адресну допомогу, завдавши державі в особі управління матеріальної шкоди на загальну суму 5 424 грн, 60 коп..

Крім того він же 30.12.15 р. з метою незаконного отримання щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, повторно, умисно, з корисливих мотивів, маючи на меті незаконне

збагачення, ввівши в оману працівників управління, шляхом приховування обставини, що впливає на призначення і виплату адресної допомоги, у приміщенні управління вказав при заповненні заяви про призначення щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат, на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, вимоги до якої передбачені [постановою Кабінету Міністрів України від 01.10.14 р. № 505 «Про надання щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат, на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг»](#) із змінами та доповненнями, завідомо неправдиві відомості, не зазначивши про наявність у власності його дружини - ОСОБА_2 - квартири за адресою: АДРЕСА_2 , де він проживав, внаслідок чого незаконно отримав за період з 30.12.15 р. по 14.05.16 р. щомісячну адресну допомогу, завдавши державі в особі управління матеріальну шкоду на загальну суму 5 470 грн.

Крім цього він же 30.06.16 р. з метою незаконного отримання щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, повторно, умисно, з корисливих мотивів, маючи на меті незаконне збагачення, ввівши в оману працівників управління шляхом приховування обставини, що впливає на призначення і виплату адресної допомоги, у приміщенні управління вказав при заповненні заяви про призначення щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, вимоги до якої передбачені [постановою Кабінету Міністрів України від 01.10.14 р. № 505 «Про надання щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг»](#) із змінами та доповненнями, завідомо неправдиві відомості, не зазначивши про наявність у власності його дружини - ОСОБА_2 - квартири за адресою: АДРЕСА_2 , де він проживав, внаслідок чого незаконно отримав за період з 30.06.16 р. по 29.12.16 р. щомісячну адресну допомогу, завдавши державі в особі управління матеріальну шкоду на загальну суму 8 027 грн.

Крім того він же, 29.12.16 р. з метою незаконного отримання щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, повторно, умисно, з корисливих мотивів, маючи на меті незаконне збагачення, ввівши в оману працівників управління шляхом приховування обставини, що впливає на призначення і виплату адресної допомоги, у приміщенні управління вказав при заповненні заяви про призначення щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, вимоги до якої передбачені [постановою Кабінету Міністрів України від 01.10.14 р. № 505 «Про надання щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг»](#) із змінами та доповненнями, завідомо неправдиві відомості, не зазначивши про наявність у власності його дружини - ОСОБА_2 - квартири за адресою: АДРЕСА_2 , де він проживав, внаслідок чого незаконно

отримав за період з 30.12.16 р. по 29.06.17 р. щомісячну адресну допомогу, завдавши державі в особі управління матеріальну шкоду на загальну суму 7 612 грн.

Окрім цього він же, з метою незаконного отримання щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, повторно, умисно, з корисливих мотивів, маючи на меті незаконне збагачення, ввівши в оману працівників управління шляхом приховування обставини, що впливає на призначення і виплату адресної допомоги, у приміщенні управління вказав при заповненні заяви про призначення щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, вимоги до якої передбачені [постановою Кабінету Міністрів України від 01.10.14 р. № 505 «Про надання щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово - комунальних послуг»](#) із змінами та доповненнями, завідомо неправдиві відомості, не зазначивши про наявність у власності його дружини - ОСОБА_2 - квартири за адресою: АДРЕСА_2 , де він проживав, внаслідок чого незаконно отримав за період з 30.06.17 р. по 29.12.17 р. щомісячну адресну допомогу, завдавши державі в особі управління матеріальну шкоду на загальну суму 7 933 грн.

Крім того він же, 29.12.17 р. з метою незаконного отримання щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, повторно, умисно, з корисливих мотивів, маючи на меті незаконне збагачення, ввівши в оману працівників управління шляхом приховування обставини, що впливає на призначення і виплату адресної допомоги, у приміщенні управління вказав при заповненні заяви про призначення щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, вимоги до якої передбачені [постановою Кабінету Міністрів України від 01.10.14 р. № 505 «Про надання щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг»](#) із змінами та доповненнями, завідомо неправдиві відомості, не зазначивши про наявність у власності його дружини - ОСОБА_2 - квартири за адресою: АДРЕСА_2 , де він проживав, внаслідок чого незаконно отримав за період з 30.12.17 р. по 29.06.18 р. щомісячну адресну допомогу, завдавши державі в особі управління матеріальну шкоду на загальну суму 8 192 грн, 23 коп..

Крім того він же, 02.07.18 р. з метою незаконного отримання щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, умисно, з корисливих мотивів, маючи на меті незаконне збагачення, ввівши в оману працівників управління шляхом приховування обставини, що впливає на призначення і виплату адресної допомоги, у приміщенні управління вказав при заповненні заяви про призначення щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, вимоги до якої передбачені [постановою Кабінету Міністрів України від](#)

[01.10.14 р. № 505 «Про надання щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення, антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг»](#) із змінами та доповненнями, завідомо неправдиві відомості, не зазначивши про наявність у власності його дружини - ОСОБА_2 - квартири за адресою: АДРЕСА_2, де він проживав, внаслідок чого незаконно отримав за період з 02.07.18 р. по 13.11.18 р. щомісячну адресну допомогу, завдавши державі в особі управління матеріальну шкоду на загальну суму 5 693 грн, 71 коп..

Таким чином ОСОБА_1 обвинувачується у тому, що своїми діями, що виразились у заволодінні чужим майном шляхом обману (шахрайстві), вчиненому повторно, вчинив кримінальне правопорушення (злочин), передбачене ч. 2 [ст. 190 КК України](#).

Крім цього він же органом досудового розслідування обвинувачується у тому, що 13.11.14 р., перебуваючи у приміщенні управління праці та соціального захисту населення виконавчого комітету Ковельської міської ради Волинської області, по вул. Незалежності, 148 в м. Ковелі Волинської області, діючи умисно, з корисливих мотивів, маючи на меті незаконне збагачення, будучи обізнаним про перебування у власності його дружини - ОСОБА_2 - квартири за адресою: АДРЕСА_2, де він був зареєстрований як внутрішньо переміщена особа, вніс завідомо неправдиві відомості до іншого офіційного документа - заяви про призначення щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, вимоги до якої передбачені [постановою Кабінету Міністрів України від 01.10.14 р. № 505 «Про надання щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг»](#) із змінами та доповненнями, яка є підставою для призначення щомісячної адресної допомоги таким особам.

Таким чином ОСОБА_1 обвинувачується у тому, що своїми діями, що виразились у підробленні іншого офіційного документа, що видається чи посвідчується особою, яка має право видавати чи посвідчувати такі документи і який надає права, з метою використання його підроблювачем, вчинив кримінальне правопорушення (злочин), передбачене ч. 1 [ст. 358 КК України](#).

Крім цього він же органом досудового розслідування обвинувачується у тому, що 12.05.15 р., перебуваючи у приміщенні управління праці та соціального захисту населення виконавчого комітету Ковельської міської ради Волинської області, по вул. Незалежності, 148 у м. Ковелі Волинської області, повторно, діючи умисно, з корисливих мотивів, маючи на меті незаконне збагачення, будучи обізнаним про перебування у власності його дружини - ОСОБА_2 - квартири за адресою: АДРЕСА_2, де він був зареєстрований як внутрішньо переміщена особа, вніс завідомо неправдиві відомості до іншого офіційного документа - заяви про призначення щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, вимоги до якої передбачені [постановою Кабінету Міністрів України від 01.10.14 р. № 505 «Про надання щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг»](#) із змінами та доповненнями, яка є підставою для призначення щомісячної адресної допомоги таким особам.

Крім цього він же, перебуваючи у приміщенні управління праці та соціального захисту населення виконавчого комітету Ковельської міської ради Волинської області, по вул. Незалежності, 148 у м. Ковелі Волинської області, повторно, діючи умисно, з корисливих мотивів, маючи на меті незаконне збагачення, будучи обізнаним про перебування у власності його дружини - ОСОБА_2 - квартири за адресою: АДРЕСА_2 , де він був зареєстрований як внутрішньо переміщена особа, вніс завідомо неправдиві відомості до іншого офіційного документа - заяви про призначення щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, вимоги до якої передбачені [постановою Кабінету Міністрів України від 01.10.14 р. № 505 «Про надання щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг»](#) із змінами та доповненнями, яка є підставою для призначення щомісячної адресної допомоги таким особам.

Крім цього він же 30.06.16 р., перебуваючи у приміщенні управління праці та соціального захисту населення виконавчого комітету Ковельської міської ради Волинської області, по вул. Незалежності, 148 у м. Ковелі Волинської області, повторно, діючи умисно, з корисливих мотивів, маючи на меті незаконне збагачення, будучи обізнаним про перебування у власності його дружини - ОСОБА_2 - квартири за адресою: АДРЕСА_2 , де він був зареєстрований як внутрішньо переміщена особа, вніс завідомо неправдиві відомості до іншого офіційного документа - заяви про призначення щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, вимоги до якої передбачені [постановою Кабінету Міністрів України від 01.10.14 р. № 505 «Про надання щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг»](#) із змінами та доповненнями, яка є підставою для призначення щомісячної адресної допомоги таким особам.

Крім цього він же 29.12.16 р., перебуваючи у приміщенні управління праці та соціального захисту населення виконавчого комітету Ковельської міської ради Волинської області, по вул. Незалежності, 148 у м. Ковелі Волинської області, повторно, діючи умисно, з корисливих мотивів, маючи на меті незаконне збагачення, будучи обізнаним про перебування у власності його дружини - ОСОБА_2 - квартири за адресою: АДРЕСА_2 , де він був зареєстрований як внутрішньо переміщена особа, вніс завідомо неправдиві відомості до іншого офіційного документа - заяви про призначення щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, вимоги до якої передбачені [постановою Кабінету Міністрів України від 01.10.14 р. № 505 «Про надання щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг»](#) із змінами та доповненнями, яка є підставою для призначення щомісячної адресної допомоги таким особам.

Крім того він же 30.06.17 р., перебуваючи у приміщенні управління праці та соціального захисту населення виконавчого комітету Ковельської міської ради Волинської області, по вул. Незалежності, 148 у м. Ковелі Волинської області, повторно, діючи

умисно, з корисливих мотивів, маючи на меті незаконне збагачення, будучи обізнаним про перебування у власності його дружини - ОСОБА_2 - квартири за адресою: АДРЕСА_2 , де він був зареєстрований як внутрішньо переміщена особа, вніс завідомо неправдиві відомості до іншого офіційного документа - заяви про призначення щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, вимоги до якої передбачені [постановою Кабінету Міністрів України від 01.10.14 р. № 505 «Про надання щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг»](#) із змінами та доповненнями, яка є підставою для призначення щомісячної адресної допомоги таким особам.

Крім цього він же 29.12.17 р., перебуваючи у приміщенні управління праці та соціального захисту населення виконавчого комітету Ковельської міської ради Волинської області, по вул. Незалежності, 148 у м. Ковелі Волинської області, повторно, діючи умисно, з корисливих мотивів, маючи на меті незаконне збагачення, будучи обізнаним про перебування у власності його дружини - ОСОБА_2 - квартири за адресою: АДРЕСА_2 , де він був зареєстрований як внутрішньо переміщена особа, вніс завідомо неправдиві відомості до іншого офіційного документа - заяви про призначення щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, вимоги до якої передбачені [постановою Кабінету Міністрів України від 01.10.14 р. № 505 «Про надання щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг»](#) із змінами та доповненнями, яка є підставою для призначення щомісячної адресної допомоги таким особам.

Крім цього він же 02.07.18 р., перебуваючи у приміщенні управління праці та соціального захисту населення виконавчого комітету Ковельської міської ради Волинської області, по вул. Незалежності, 148 у м. Ковелі Волинської області, повторно, діючи умисно, з корисливих мотивів, маючи на меті незаконне збагачення, будучи обізнаним про перебування у власності його дружини - ОСОБА_2 - квартири за адресою: АДРЕСА_2 , де він був зареєстрований як внутрішньо переміщена особа, вніс завідомо неправдиві відомості до іншого офіційного документа - заяви про призначення щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, вимоги до якої передбачені [постановою Кабінету Міністрів України від 01.10.14 р. № 505 «Про надання щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг»](#) із змінами та доповненнями, яка є підставою для призначення щомісячної адресної допомоги таким особам.

Таким чином ОСОБА_1 обвинувачується у тому, що своїми діями, що виразились у підробленні іншого офіційного документа, що видається чи посвідчується особою, яка має право видавати чи посвідчувати такі документи і який надає права, з метою використання його підроблювачем, вчиненому повторно, вчинив кримінальне правопорушення (злочин), передбачене ч. 2 [ст. 358 КК України](#).

Крім цього він же органом досудового розслідування обвинувачується у тому, що 13.11.14 р., перебуваючи у приміщенні управління праці та соціального захисту населення виконавчого комітету Ковельської міської ради Волинської області, по вул. Незалежності, 148 у м. Ковелі Волинської області, діючи умисно, з корисливих мотивів, подав завідомо підроблений офіційний документ - заяву про призначення щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, вимоги до якої передбачені [постановою Кабінету Міністрів України від 01.10.14 р. № 505 «Про надання щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг»](#) із змінами та доповненнями, яка містила завідомо неправдиві відомості про відсутність у власності його дружини квартири, що за адресою: АДРЕСА_2 .

Крім цього він же 12.05.15 р., перебуваючи у приміщенні управління праці та соціального захисту населення виконавчого комітету Ковельської міської ради Волинської області, по вул. Незалежності, 148 в м. Ковелі Волинської області, діючи умисно, з корисливих мотивів, подав завідомо підроблений офіційний документ - заяву про призначення щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, вимоги до якої передбачені [постановою Кабінету Міністрів України від 01.10.14 р. № 505 «Про надання щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг»](#) із змінами та доповненнями, яка містила завідомо неправдиві відомості, про відсутність у власності його дружини квартири, що за адресою: АДРЕСА_2 .

Крім цього він же 30.12.15 р., перебуваючи у приміщенні управління праці та соціального захисту населення виконавчого комітету Ковельської міської ради Волинської області, по вул. Незалежності, 148 в м. Ковелі Волинської області, діючи умисно, з корисливих мотивів, подав завідомо підроблений офіційний документ - заяву про призначення щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, вимоги до якої передбачені [постановою Кабінету Міністрів України від 01.10.14 р. № 505 «Про надання щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг»](#) із змінами та доповненнями, яка містила завідомо неправдиві відомості, про відсутність у власності його дружини квартири, що за адресою: АДРЕСА_2 .

Крім цього він же 30.06.16 р., перебуваючи у приміщенні управління праці та соціального захисту населення виконавчого комітету Ковельської міської ради Волинської області, по вул. Незалежності, 148 в м. Ковелі Волинської області, діючи умисно, з корисливих мотивів, подав завідомо підроблений офіційний документ - заяву про призначення щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, вимоги до якої передбачені [постановою Кабінету Міністрів України від 01.10.14 р. № 505 «Про надання щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання,](#)

[в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг](#) із змінами та доповненнями, яка містила завідомо неправдиві відомості, про відсутність у власності його дружини квартири, що за адресою: АДРЕСА_2 .

Крім цього він же 29.12.16 р., перебуваючи у приміщенні управління праці та соціального захисту населення виконавчого комітету Ковельської міської ради Волинської області, по вул. Незалежності, 148 в м. Ковелі Волинської області, діючи умисно, з корисливих мотивів, подав завідомо підроблений офіційний документ - заяву про призначення щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, вимоги до якої передбачені [постановою Кабінету Міністрів України від 01.10.14 р. № 505 «Про надання щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг»](#) із змінами та доповненнями, яка містила завідомо неправдиві відомості, про відсутність у власності його дружини квартири, що за адресою: АДРЕСА_2 .

Крім цього він же 30.06.17 р., перебуваючи у приміщенні управління праці та соціального захисту населення виконавчого комітету Ковельської міської ради Волинської області, по вул. Незалежності, 148 в м. Ковелі Волинської області, діючи умисно, з корисливих мотивів, подав завідомо підроблений офіційний документ - заяву про призначення щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, вимоги до якої передбачені [постановою Кабінету Міністрів України від 01.10.14 р. № 505 «Про надання щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг»](#) із змінами та доповненнями, яка містила завідомо неправдиві відомості, про відсутність у власності його дружини квартири, що за адресою: АДРЕСА_2 .

Крім цього він же 29.12.17 р., перебуваючи у приміщенні управління праці та соціального захисту населення виконавчого комітету Ковельської міської ради Волинської області, по вул. Незалежності, 148 в м. Ковелі Волинської області, діючи умисно, з корисливих мотивів, подав завідомо підроблений офіційний документ - заяву про призначення щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, вимоги до якої передбачені [постановою Кабінету Міністрів України від 01.10.14 р. № 505 «Про надання щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг»](#) із змінами та доповненнями, яка містила завідомо неправдиві відомості, про відсутність у власності його дружини квартири, що за адресою: АДРЕСА_2 .

Крім цього він же 02.07.17 р., перебуваючи у приміщенні управління праці та соціального захисту населення виконавчого комітету Ковельської міської ради Волинської області, по вул. Незалежності, 148 в м. Ковелі Волинської області, діючи умисно, з корисливих мотивів, подав завідомо підроблений офіційний документ - заяву про призначення щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, вимоги до якої передбачені [постановою Кабінету Міністрів України від 01.10.14 р. № 505 «Про надання щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з](#)

тимчасово окупованій території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг» із змінами та доповненнями, яка містила завідомо неправдиві відомості, про відсутність у власності його дружини квартири, що за адресою: АДРЕСА_2 .

Таким чином ОСОБА_1 обвинувачується у тому, що своїми діями, що виразились у використанні завідомо підробленого офіційного документа, вчинив кримінальне правопорушення (злочин), передбачене ч. 4 ст. 358 КК України.

Обвинувачений у судовому засіданні своєї винуватості у вчиненні інкримінованих йому кримінальних правопорушень (злочинів) не визнав та суду 04.02.20 р. показав, що він не мав наміру обманювати потерпілого - юридичну особу, так як вважав, що за законом ці кошти йому належать як тимчасово переміщеній особі. Він не вважав квартиру дружини своєю. Коли дружина поїхала з Луганщини на свою батьківщину, то кожен з них жив своїм життям, зокрема, він мав свою трикімнатну квартиру. З дружиною він шлюбу не розривав, так як потреби у цьому не було. Коли розпочалась війна, то дружина за порадою їх дочки приютила його, так як йому десь потрібно було жити. На Волинь він приїхав у 2014 р. і лише по причині війни, а не для проживання із дружиною. Втікаючи з території, охопленої війною, він не мав змоги забрати свої документи, крім паспорта. Він не приховував того факту, що є шлюб з дружиною і розумів, що юридично шлюб існує. Дружині він надавав кошти за комунпослуги як орендну плату за їх усною домовленістю. Розлучитись з дружиною на даний час немає змоги, так як орган АЦС, де зареєстрований шлюб, знаходиться у Луганській області і цим питанням він вже цікавився у 2014 р.. Він є травмований на виробництві, лікувався та в даний час потребує лікування. Реєстрація його у квартирі дружини необхідна була також йому для госпіталізації за станом здоров'я. Фактично він з часу початку судового провадження проживає у с. Тойкуті Ковельського району Волинської області. Зайво отримані від держави кошти він має намір сплатити добровільно частинами в міру своїх можливостей. 28.11.18 р. він уклав з УСЗН угоду про погашення зайво отриманої допомоги щомісячно по 300 грн з пенсії, що і виконує щомісячно. Комісія у його квартирі, яку він орендував, була один раз, з'ясовуючи, чи він, дійсно, проживає у квартирі, а решту разів - він за викликом лише кожні 6 міс. підписував порожні бланки про те, що, ніби - то, до нього приходила комісія і оглядала квартиру, - у кімн. № 9 на другому поверсі УСЗН. Приходити до нього комісія не бажала і вже у ці бланки вписували умови його проживання, але з цього приводу він не скаржився. У заяві про виплати одноразової допомоги він не вказував, що у члена його сім'ї є квартира, так як його шлюб існує лише формально. Чому у першій з його заяв зазначено у рядку про те, чи є квартира у члена сім'ї, спочатку - «так», а потім - «ні», пояснити не може. До будь - якого працівника УСЗН він з приводу роз'яснень правильності оформлення подаваних ним заяв, не звертався, так як на той час йому було не до того. Наявність у нього дружини - ОСОБА_2 - він перед УСЗН не приховував, перевірок не уникав. Вважає себе невинуватим.

Свідок ОСОБА_3 в суді 04.02.20 р. показала, що вона працює на посаді нач. відділу призначення соцдопомоги та компенсацій УСЗН - потерпілого - юридичної особи. Обвинуваченого знає як отримувача соцдопомоги. Було прийнято постанови №№ 505, 509 про облік внутрішньо переміщених осіб та про призначення допомоги на проживання, що вступили у законну силу з 20.10.14 р.. У місті нагніталась обстановка і тимчасово переміщених осіб було більше 500 чоловік. Крім того, почався опалювальний сезон. Вона як відповідальна за призначення допомог і субсидій, для того, щоб зняти ажіотаж, зайнялась обліком громадян такої категорії. Вона із працівниками брала у громадян копії документів: паспорта, коду; вбачали право на встановлення такого статусу. Обвинувачений приїхав з м. Ірпеня. Була видана відповідна довідка (безстрокова). На той момент здійснювалась АТО. 8 разів обвинувачений звертався за призначенням такої допомоги і на даний час перебуває на обліку як внутрішньо

переміщена особа. Щомісячно надходять записи ПФ, Фонду соцстрахування, так як обвинувачений отримує пенсію, виплати згідно з чинним законодавством. 8 разів обвинувачений звертався за призначенням допомоги на проживання. 8 разів обвинувачений оформляв бланк заяви, наданий Департаментом. У 4 - х випадках звернень обвинувачений не мав права на допомогу у зв'язку з наявністю у власності члена сім'ї житла; у подальшому - у зв'язку з наявністю більше 1 транспортного засобу та наявністю депозитного рахунка, розмір якого перевищує розмір 200 прожиткових мінімумів для працездатних осіб. Доступ УСЗН до депозитних рахунків закрито. Обвинувачений 8 разів у своїх заявах зазначав, що у нього та у будь - кого з членів його сім'ї немає житла, т/з, депозитного рахунку із відповідною сумою перевищення встановленого законодавством розміру. 01.05.18 р. у законодавстві із призначення субсидії відбулись зміни: потрібно було зазначати про чоловіка/дружину незалежно від місця їх реєстрації. Тоді за субсидією звернулась дружина обвинуваченого і задекларувала дані про обвинуваченого як чоловіка. Вона звернула увагу, що обвинуваченому надавалась допомога на проживання як внутрішньо переміщеній особі. Для вирішення заяви дружини ОСОБА_1 про субсидію на опалювальний період 2018/2019 р. р. було потрібно провести звірку з ПФ. Саме тоді і з'ясувалось, що у дружини обвинуваченого є житло та обвинувачений постійно проживав у цьому житлі. Дружина обвинуваченого не заперечувала шлюбу з обвинуваченим, вона є власницею цього житла з 2015 р.. Обвинувачений як внутрішньо переміщена особа був облікований проживаючим за цією ж адресою. Постанова про виплату допомоги діє з 2014 р., а акти обстеження і контроль за такими виплатами було передбачено постановою № 365 від 08.06.16 р. З власної ініціативи з огляду на те, що громадяни масово здавали документи і виїжджали, було проведено обстеження таких осіб. З'ясувалось, що дружина обвинуваченого є власницею квартири. Тому було виявлено, що у обвинуваченого у власності є майно та було припинено невідкладно виплату такої допомоги з дня звернення - 13.11.14 р. - і виставлено суму переплати. Обвинувачений сплатив 4 500 грн, обіцяв і надалі погашати переплату, однак, потім відмовився погашати. При подачі обвинуваченим заяв про призначення допомоги, про те, що ОСОБА_2 є його дружиною, УСЗН відомо не було. За актом від 29.11.14 р., що міститься у особовій справі обвинуваченого, значиться, що він приїхав один, про дружину зазначено не було; вказано, що обвинувачений зазначив, що дружина залишилась у місці його реєстрації - у м. Ірменому. На те, що у паспорті обвинуваченого є відмітка про шлюб, увагу звернуто не було. Наявність договору на проживання у обвинуваченого не перевірялась. Заява про допомогу є довільної форми з відповідними реквізитами, пропонується вищестоящою особою, що є спільною з декларацією; вона не затверджена, однак, містить усі відомості, що необхідні для призначення допомоги. Обвинувачений повідомлений про обов'язок повідомити про всі обставини, що впливають на призначення допомоги. Такі заяви відбирає ЦНАП. На даний час обвинувачений значиться проживаючим у м. Ковелі Волинської області і є отримувачем іншого виду допомоги. Особисто вона не пригадує, чи приймала хоча б одну з заяв на отримання допомоги. При заповненні заяв громадяни запитували працівників УСЗН і ті пояснювали про те, як і що заповнювати. У заяві обвинувачений поставив «Ні» по трьох обставинах, що не дають право на допомогу. Допомога призначається на підставі рішення УСЗН після опрацювання даних. УСЗН має повноваження перевіряти достовірність відомостей, зазначених особою, та перевіряє їх. Витяг про наявність у дружини обвинуваченого квартири отримати раніше змоги не було.

Свідок ОСОБА_2 в суді 04.02.20 р. показала, що вона є дружиною обвинуваченого. Хоча їх шлюб не розірвано, однак, вони з чоловіком з 2001 - 2002 р. р. проживають окремо, так як вона переїхала проживати на свою батьківщину. Вона у інших, у т. ч. фактичних, шлюбних стосунках не перебувала. Коли на Сході почалась війна, їх дочка попросила її прихистити обвинуваченого.

Останній деякий час проживав з нею у її однокімнатній квартирі, придбаній нею у 2005 р.. Квартиру вона придбала у свою особисту власність. Обвинувачений сплачував рахунки за комунпослуги, надаючи їй кошти; стосунків же вони ніяких не підтримували. Обвинувачений, приїхавши сюди, повідомив їй, що так як він є внутрішньо переміщеною особою, то йому будуть надавати допомогу і попросив тимчасово його зареєструвати. Вона надала згоду на його проживання у неї. На даний час обвинувачений проживає у с. Тойкуті Ковельського району Волинської області. Вона з обвинуваченим як подружжя мають окремий режим проживання. Обвинувачений не приховував від УСЗН факт проживання у її квартирі при отриманні допомоги, так як вона під час отримання обвинуваченим допомоги у УСЗН один раз приходила з ним для оформлення документів і надання своєї згоди у ЦНАПі при тимчасовій реєстрації обвинуваченого, де були і представники УСЗН. В УСЗН вона разом з обвинуваченим не ходила. Квартира є її власністю, про що вона попередньо повідомляла обвинуваченому. В період проживання обвинуваченого у квартирі вона також там проживала. Договір найму житла вона з обвинуваченим не уклала. Обвинувачений орендував у неї житло за усною домовленістю, тобто, проживав у неї на квартирі. Режим їх як подружжя окремого проживання було встановлено у 2002 р., а судом - у 2019 р., щоб надалі майно не вважалось спільним. Вона неодноразово зверталась по питанню субсидії, але попередньо враховувались лише дані про неї як зареєстровану проживаючою, а згодом - і про особу, з якою є шлюб незалежно від реєстрації.

Крім показань свідків сторона обвинувачення свій висновок щодо винуватості **ОСОБА_1** за ч. ч. 1, 2 ст. [190](#), ч. ч. 1, 3, 4 ст. [358 КК України](#) обґрунтувала такими доказами:

- листом Ковельського МРВ ДРАЦСу № 232/02 - 7.04.21 від 07.12.18 р. про виявлення факту реєстрації шлюбу ОСОБА_1 і ОСОБА_2 16.06.90 р. Стахановським МР ДРАЦС ГТУЮ у Луганській області, згідно з яким свідок ОСОБА_2 з 16.06.90 р. є дружиною обвинуваченого;

- рапортом прокурора Ковельської місцевої прокуратури Волинської області Романюк Н.М. керівнику Ковельської місцевої прокуратури Волинської області від 26.11.18 р. про виявлення фактів отримання обвинуваченим надміру суми адресної допомоги як внутрішньо переміщеній особі (далі - ВПО) для покриття витрат на проживання за період з 13.11.14 р. по 31.10.18 р.;

- витягом з ЄРДР від 17.01.19 р. у кримінальному провадженні, згідно з яким відомості у ЄРДР з попередньою правовою кваліфікацією - ч. ч. 1, 2 [ст. 190 КК України](#) - внесено 26.11.18 р., 03, 04 січня 2019 р.;

- заявою ОСОБА_1 від 13.11.14 р. УСЗН про призначення грошової допомоги для покриття витрат на проживання та на оплату - житлово - комунальних послуг із зазначенням місця фактичного проживання: АДРЕСА_2 , згідно з якою обвинувачений у рядку «Інформація щодо наявності (необхідне підкреслити), зокрема, у володінні у будь - якого з членів сім'ї житлового приміщення, розташованого в регіонах, інших, ніж тимчасово окуповані», зазначив і «Так» засобом закреслення альтернативної запропонованої у бланку заяви відповіді, і - письмово, - «Ні»; поставив підпис під текстом заяви такого змісту: «Я поінформований, що інформація, подана у цій заяві, а також документи, додані до неї, можуть бути перевірені органом соцзахисту населення для забезпечення цільового використання бюджетних коштів».

- заявами ОСОБА_1 УСЗН від, відповідно, 12.05.15 р., 30.12.15 р., 30.06.16 р., 23.12.16 р., 30.06.17 р., 29.12.17 р., 02.07.18 р., про призначення грошової допомоги для покриття витрат на проживання та на оплату - житлово-комунальних послуг із зазначенням місця фактичного проживання: АДРЕСА_2 , згідно з якою обвинувачений у рядку «Інформація щодо наявності (необхідне підкреслити), зокрема, у володінні у будь - якого з членів сім'ї житлового приміщення, розташованого в регіонах,

інших, ніж тимчасово окуповані», зазначив «Ні»; поставив підпис під текстом заяви такого змісту: «Я поінформований, що інформація, подана у цій заяві, а також документи, додані до неї, можуть бути перевірені органом соцзахисту населення для забезпечення цільового використання бюджетних коштів»;

-заявою ОСОБА_1 від 02.07.18 р. УСЗН про призначення грошової допомоги для покриття витрат на проживання та на оплату житлово-комунальних послуг із зазначенням місця фактичного проживання: АДРЕСА_2, згідно з якою обвинувачений у рядку «Інформація щодо наявності (необхідне підкреслити), зокрема, у володінні у будь - якого з членів сім'ї житлового приміщення, розташованого в регіонах, інших, ніж тимчасово окуповані», зазначив «Ні»; поставив підпис під текстом заяви такого змісту: «Я поінформований, що інформація, подана у цій заяві, а також документи, додані до неї, можуть бути перевірені органом соцзахисту населення для забезпечення цільового використання бюджетних коштів»;

-копією акта держсоцінспектора від 19.11.14 р. про перевірку матеріально-побутових умов ОСОБА_1 за адресою: АДРЕСА_2, згідно із якою констатовано, що ОСОБА_1, виїхавши у зв'язку з бойовими діями із Луганської області, де залишилась дружина, є квартира, дійсно, з липня 2014 р. винаймає однокімнатну квартиру за вказаною вище адресою; мається відмітка про ознайомлення ОСОБА_1 з таким актом під розпис;

-копією акта держсоцінспектора від 06.12.16 р. про перевірку матеріально-побутових умов ОСОБА_1 за адресою: АДРЕСА_2, згідно із якою констатовано, що ОСОБА_1 із дружиною, обоє - виїхавши у 2014 р. із Луганської області, дійсно, винаймають однокімнатну квартиру за вказаною вище адресою; мається відмітка про ознайомлення ОСОБА_1 з таким актом під розпис;

-копіями актів держсоцінспекторів від, відповідно, 08.06.16 р., 10.01.18 р. про перевірку матеріально-побутових умов ОСОБА_1 за адресою: АДРЕСА_2, згідно із якими констатовано, що ОСОБА_1, дійсно, винаймає однокімнатну квартиру за вказаною вище адресою після вимушеного виїзду з Луганської області; мається відмітка про ознайомлення ОСОБА_1 з таким актом під розпис;

-копіями актів держсоцінспекторів від, відповідно, 03.07.17 р., 02.07.18 р. про перевірку матеріально-побутових умов ОСОБА_1 за адресою: АДРЕСА_2, згідно із якими констатовано, що ОСОБА_1, дійсно, проживає у вказаній вище квартирі; мається відмітка про ознайомлення ОСОБА_1 з такими актами;

-копіями рішень УСЗН про призначення допомоги на проживання ОСОБА_1 від, відповідно, 18.11.14 р. - на період з 13.11.14 р. по 12.05.15 р.; 25.05.15 р. - на період з 13.05.15 р. по 12.11.15 р.; 06.01.16 р. - на період з 30.12.15 р. по 14.05.16 р.; 10.05.16 р. - на період з 15.05.16 р. по 29.06.16 р.; 08.07.16 р. - на період з 30.06.16 р. по 29.12.16 р.; 10.01.17 р. - на період з 30.12.16 р. по 29.06.17 р.; 06.07.17 р. - на період з 30.06.17 р. по 29.12.17 р.; 16.01.18 р. - на період з 30.12.17 р. по 29.06.18 р.; 16.07.18 р. - на період з 02.07.18 р. по 01.01.19 р.;

-копією рішення УСЗН від 20.11.18 р. про припинення виплати адресної допомоги на проживання ОСОБА_1 з 13.11.14 р.;

-протоколом тимчасового доступу до речей і документів від 13.12.18 р., згідно з яким в УСЗН вилучено ряд документів та копій документів із справи ОСОБА_1 за описом від 13.12.18 р.;

-копіями квитанцій про погашення обвинуваченим боргу в сумі: 18.12.18 р. - 300 грн; 15.01.19 р. - 300 грн.;

-рапортами слідчого Ковельського ВП ГУ НП у Волинській області від 03.01.19 р. про виявлення фактів подання обвинуваченим заяв: 13.11.14 р., 12.05.15 р., 30.12.15 р., 30.06.16 р., 29.12.16 р., 30.06.17 р., 30.07.17 р., 29.12.17 р., 02.07.18 р., про

призначення адресної допомоги як ВПО для покриття витрат на проживання без зазначення наявності у його дружини ОСОБА_2 квартири у м. Ковелі Волинської області; внесення завідомо неправдивих відомостей у заяву про призначення щомісячної адресної допомоги ВПО для покриття витрат на проживання, не зазначивши про наявність у його дружини ОСОБА_2 квартири у м. Ковелі Волинської області; подання завідомо підробленого документа - вказаної вище заяви;

-листом УСЗН № 49/3.41 від 14.01.18 р., за яким за станом на 14.01.19 р. УСЗН виявлено факт надміру виплаченої ОСОБА_1 щомісячної адресної допомоги як ВПО для покриття витрат на проживання в сумі 54 348 грн, 39 коп. за період з листопада по жовтень 2018 р.;

-листом УСЗН № 62/3.20 від 04.02.20 р., за яким загальна сума переплати становить 54 348 грн, 39 коп., обвинуваченим повернуто 4 500 грн, за станом на 04.02.20 р. неповернута сума переплати складає 49 848 грн, 39 коп.;

-копією договору купівлі - продажу квартири від 13.04.05 р., відповідно до якого дружина обвинуваченого - ОСОБА_2 - придбала у власність однокімнатну кв. АДРЕСА_5 .

Однак доводи сторони обвинувачення щодо доведеності винуватості обвинуваченого у вчиненні всіх, інкримінованих йому кримінальних правопорушень (злочинів), суд вважає необґрунтованими, враховуючи таке.

Відповідно до ч. ч. 2, 3 [ст. 62 Конституції України](#), ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину. Обвинувачення не може ґрунтуватися на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачитися на її користь.

Підставою кримінальної відповідальності є вчинення особою суспільно небезпечного діяння, яке містить склад злочину, передбаченого цим Кодексом, що визначено ч.1 [ст. 2 КК України](#).

Згідно з ч. ч. 2, 4 [ст. 17 КПК України](#), ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні кримінального правопорушення і має бути виправданим, якщо сторона обвинувачення не доведе винуватість особи поза розумним сумнівом. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на користь такої особи.

Складовими юридичного складу злочину є об'єкт, об'єктивна сторона, суб'єкт, суб'єктивна сторона.

Суб'єктивну сторону злочину утворюють такі ознаки: вина, мотив, мета, емоційний стан.

Згідно із [ст. 23 КК України](#) виною є психічне ставлення особи до вчинюваної дії чи бездіяльності, передбаченої цим Кодексом, та її наслідків, виражене у формі умислу або необережності.

Суб'єктивна сторона злочину, передбаченого [ст. 190 КК України](#) - прямий умисел, корисливі мотиви і мета.

За приписами [ст. 24 КК України](#) прямим є умисел, якщо особа усвідомлювала суспільно небезпечний характер свого діяння (дії або бездіяльності), передбачала його суспільно небезпечні наслідки і бажала їх настання.

Обвинувальний вирок не може ґрунтуватися на припущеннях і ухвалюється лише за умови доведення у ході судового розгляду винуватості особи у вчиненні кримінального правопорушення, що визначено ч. 3 [ст. 373 КПК України](#).

Згідно з п. п. 1, 2 ч. 1 [ст. 91 КПК України](#) у кримінальному провадженні доказуванню підлягають подія кримінального правопорушення (час, місце, спосіб та інші обставини вчинення кримінального правопорушення); винуватість обвинуваченого у вчиненні кримінального правопорушення, форма вини, мотив і мета вчинення кримінального правопорушення.

Обов'язок доказування обставин, передбачених [ст. 91 цього Кодексу](#), за винятком випадків, передбачених ч. 2 цієї статті, покладається на слідчого, прокурора, та, в установлених цим Кодексом випадках - на потерпілого, що передбачено ч. 1 [ст. 92 КПК України](#).

У п. 23 Постанови Пл. ВС України № 5 від 29.06.90 р. «Про виконання судами України законодавства і постанов Пленуму Верховного Суду України з питань судового розгляду кримінальних справ і постановлення вироку» зазначено: «Вказати судам на недопустимість обвинувального ухилу при вирішенні питання про винність чи невинність підсудного. Всі сумніви щодо доведеності його обвинувачення, якщо їх неможливо усунути, повинні тлумачитися на користь підсудного. Коли зібрані по справі докази не підтверджують обвинувачення і всі можливості збирання додаткових доказів вичерпані, суд зобов'язаний постановити виправдувальний вирок».

Відповідно до п. п. 18, 19 Постанови Пл. ВС України № 9 від 01.11.96 р. «Про застосування Конституції України при здійсненні правосуддя» суд має суворо додержуватися принципу презумпції невинуватості, відповідно до якого неприпустимо покладати на підсудного доведення своєї невинуватості, усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь, обвинувачення не може ґрунтуватися на припущеннях.

Ст. 17 Закону України «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини» передбачено те, що суди застосовують при розгляді справ Конвенцію про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року та практику Європейського суду з прав людини (далі - Конвенція) як джерело права.

Європейський суд з прав людини неодноразово зазначав, що положення підпункту «а» п. 3 ст. 6 Конвенції необхідно аналізувати у світлі більш загальної норми про право на справедливий судовий розгляд, гарантоване п. 1 цієї статті.

Пункт 2 ст. 6 Конвенції проголошує право на презумпцію невинуватості. В основі цього права лежить принцип, згідно з яким особа, яку обвинувачують у вчиненні кримінального правопорушення, має право на виправдувальний вирок у разі нестачі доказів проти неї і тягар подання достатніх доказів для доведення вини покладається на сторону обвинувачення.

Щодо епізодів по обвинуваченню у шахрайстві.

Кримінальна відповідальність за ч. 1 ст. 190 КК України настає за заволодіння чужим майном або придбання права на майно шляхом обману чи зловживання довірою (шахрайство), а за ч. 2 ст. 190 КК України, - за заволодіння чужим майном або придбання права на майно шляхом обману чи зловживання довірою (шахрайство), вчинене, з огляду на інкриміноване обвинуваченому, повторно.

Аналізуючи надані у розпорядження суду докази, суд враховує, що обвинувачений та свідок ОСОБА_2, дійсно, з 16.06.90 р. по даний час перебувають у шлюбі, що зареєстрований відділом ДРАЦС у м. Стаханові Луганської області (актовий запис № 413). Наведене вище стверджується копією рішення Ковельського міськрайсуду Волинської області від 12.02.19 р. у цивільній справі № 159/433/19 провадження № 2 - о/159/42/19 за заявою ОСОБА_2, ОСОБА_1 про встановлення режиму окремого проживання подружжя, що набрало законної сили 15.03.19 р..

Вказана вище обставина сторонами, представником потерпілого - юридичної особи - не оспорується.

Стороною захисту не заперечується та обставина, що обвинувачений, маючи статус особи, яка переміщується з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, прибув у м. Ковель Волинської області у 2014 р. та став фактично проживати у квартирі своєї дружини - свідка ОСОБА_2, що за адресою: АДРЕСА_2; а також те, що обвинуваченому було відомо про належність цієї квартири його дружині - свідкові ОСОБА_2.

Стороною захисту не заперечується також та обставина, що у дати, зазначені у обвинувальному акті обвинувачений, маючи статус особи, яка переміщується з тимчасово окупованої території, **заповнював та подавав** управлінню праці та соціального

захисту населення виконавчого комітету Ковельської міської ради Волинської області заяви про призначення йому щомісячної адресної допомоги, що призначається особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, вимоги до якої передбачені [постановою Кабінету Міністрів України від 01.10.14 р. № 505 «Про надання щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг»](#) із змінами та доповненнями, у яких не зазначив про наявність у власності його дружини - ОСОБА_2 – квартири за адресою: АДРЕСА_2, де він проживав; та що він отримав для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг вказані у обвинувальному акті суми за вказані у обвинувальному акті періоди.

Відповідно до п. 5 Порядку надання щомісячної адресної допомоги внутрішньо переміщеним особам для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг (далі - Порядок), затвердженого [постановою КМ України від 01.10.14 р. № 505 «Про надання щомісячної адресної допомоги внутрішньо переміщеним особам для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг»](#), у його редакції, чинній за станом на 13.11.14 р., для отримання грошової допомоги уповноважений представник сім'ї звертається до уповноваженого органу за фактичним місцем проживання (перебування) з відповідною заявою та пред'являє паспорт громадянина України або інший документ, що посвідчує особу, та довідки всіх членів сім'ї про взяття на облік осіб, які переміщуються. У такій заяві він вказує про наявність у будь - кого з членів сім'ї у власності житлового приміщення, розташованого в регіонах, інших, ніж, тимчасово окупована територія України, райони проведення антитерористичної операції та населені пункти, що розташовані на лінії зіткнення; до заяви, в якій уповноважений представник сім'ї повідомляє про відсутність змін, що впливають на призначення грошової допомоги, додаються копії документів, визначених в абз. 7 п. 3 Порядку, засвідчені підписом уповноваженого члена сім'ї.

За змістом п. 6 цього Порядку у його редакції, чинній за станом на 13.11.14 р., грошова допомога не призначається у разі, коли, зокрема, будь - хто з членів сім'ї має у **володінні** житлове приміщення, розташоване в регіонах, інших ніж тимчасово окупована територія України та райони проведення антитерористичної операції.

Обвинуваченому ж епізод за 13.11.14 р., що кваліфікований за ч. 1 [ст. 190 КК України](#), вмінений без врахування тексту п. 6 Порядку у його редакції, чинній за станом на 13.11.14 р., у якому йшлося не про наявність у **власності члена сім'ї** заявника житлового приміщення, розташованого в регіонах, інших ніж тимчасово окупована територія України та райони проведення антитерористичної операції, а про наявність такого житлового приміщення у **володінні члена сім'ї** заявника.

Лише з 23.04.15 р. редакція п. 6 Порядку стала містити таке формулювання: «Грошова допомога не призначається у разі, коли будь - хто з членів сім'ї має у **власності** житлове приміщення, розташоване в регіонах, інших ніж тимчасово окупована територія України та райони проведення антитерористичної операції».

На підтвердження наявності суб'єктивної сторони інкримінованих обвинуваченому кримінальних правопорушень (злочинів), передбачених ч. ч. 1, 2 [ст. 190 КК України](#), сторона обвинувачення покликається на опублікування та наявність для ознайомлення у загальному доступі Порядку та роз'яснення працівників УСЗН правил заповнення таких заяв, з чого обвинувачений мав можливість знати про вимоги, що ставляться до написання та подання таких заяв; наслідки незазначення

обставини, що не надає йому права на отримання такої допомоги; відсутність у УСНЗ змоги провести належну перевірку зазначених обвинуваченим у таких заявах відомостей, що впливають на призначення такої допомоги.

Проте суд враховує, що обвинувачений є особою похилого віку, пенсіонером, є особою з інвалідністю внаслідок виробничої травми на шахті у 1991 р., у 2014 р. мав поважні об'єктивні причини залишити місце свого постійного проживання і набути статусу тимчасово переміщеної особи у такому віці та при такому стані здоров'я.

Наведена вище обставина щодо стану здоров'я обвинуваченого стверджена копією акта № 214 від 27.08.91 р. про нещасний випадок на виробництві; копією акта № 34 від 17.05.98 р. про нещасний випадок на виробництві, копією довідки МСЕ від 17.04.17 р., копії аркушів медкарти щодо ОСОБА_1.

Разом з тим доказів роз'яснення обвинуваченому положень вище зазначеного Порядку працівниками УСЗН перед поданням відповідних заяв про надання допомоги, суду не надано.

Тому у суду є обґрунтовані сумніви щодо обізнаності обвинуваченого з положеннями такого Порядку.

Як слідує з показань свідка ОСОБА_3 - нач. відділу призначення соцдопомоги та компенсацій УСЗН - потерпілого - юридичної особи - у зв'язку з об'єктивними причинами - зверненнями тимчасово переміщених осіб та початком опалювального сезону у місті виник ажіотаж. Це, безсумнівно, спонукало працівників УСЗН працювати у аналізованому проміжку часу у більш напруженому режимі, у т. ч. - у 2014 р. - при прийнятті заяв тимчасово переміщених осіб про призначення такої допомоги. З її показань не вбачається, що перед заповненням обвинуваченим першої із заяв про призначення допомоги як тимчасово переміщеної особи йому надавався необхідний обсяг роз'яснень щодо його конкретної життєвої ситуації. Так свідок зазначила, що працівники УСЗН відповідали на запитання таких осіб при оформленні документів, відбирали незначний обсяг документів - копію паспорта та ІНН, визначалось право на отримання такої допомоги з врахуванням довідки про тимчасово переміщену особу. Однак чи приймала вона заяви у ОСОБА_1, не пригадує. Уваги на те, що обвинувачений є одруженим, про що є відмітка у його паспорті, а прибув у м. Ковель Волинської області - за актом - один - звернуто не було. У подальшому складались акти перевірки матеріально - побутових умов ОСОБА_1 за адресою: АДРЕСА_2, що, на думку суду, носили часто формальний характер, про що буде сказано нижче.

Тому твердження сторони обвинувачення щодо обізнаності обвинуваченого з Порядком та наслідками його невиконання є лише припущенням сторони обвинувачення і жодним доказом не підтверджуються.

Тому суд вважає твердження обвинуваченого про те, що він не мав наміру на вчинення шахрайства, вважаючи, що має законне право на отримання такої допомоги, та що ним правильно відображено дані щодо його особи та тих обставин, що впливають на призначення такої допомоги, у судовому засіданні не спростовано.

Аналізуючи вказані вище акти обстеження матеріально - побутових умов обвинуваченого, суд відмічає, що у акті від 19.11.14 р. відмічено, що ОСОБА_1, виїхавши у зв'язку з бойовими діями із Луганської області, **де залишилась його дружина**, дійсно, з липня 2014 р. **винаймає** однокімнатну квартиру за вказаною вище адресою; у акті від 06.12.16 р. вже зазначено, що **ОСОБА_1 із дружиною, обоє - виїхавши у 2014 р. із Луганської області, винаймають однокімнатну квартиру за вказаною вище адресою**; у актах від, відповідно, 08.06.16 р., 10.01.18 р. зазначено, що ОСОБА_1, дійсно, **винаймає однокімнатну квартиру** за вказаною вище адресою після вимушеного виїзду з Луганської області; у актах від, відповідно, 03.07.17 р., 02.07.18 р. зазначено, що ОСОБА_1, дійсно, проживає у вказаній вище квартирі.

Таким чином у 2014 - 2018 р. р. потерпілим - юридичною особою - було проведено, якщо вірити вказаним вище актам, 6 перевірок матеріально - побутових умов проживання обвинуваченого та було встановлено фактичне проживання його за вказаною вище адресою і факт винаймання цього житла.

При цьому суд враховує, що хоча вказані вище акти містять явно невідповідні дійсності обставини щодо дружини ОСОБА_1, що свідчить про деяку формальність при їх складанні, стороною захисту також стверджено, що обвинувачений саме на умовах найму житлової площі у квартирі свідка ОСОБА_2 проживав фактично і надавав свідкові кошти на оплату частини житлово - комунальних послуг у вказаний у обвинувальному акті період. Про це показала і свідок ОСОБА_2 ..

З врахуванням наведеного вище суд також приймає до уваги такі положення сімейного законодавства України.

Так за змістом [ст. 3 СК України сім'ю](#) складають особи, які спільно проживають, пов'язані спільним побутом, мають взаємні права та обов'язки.

Подружжя вважається сім'єю і тоді, коли дружина та чоловік, у зв'язку з навчанням, роботою, лікуванням, необхідністю догляду за батьками, дітьми та з інших поважних причин не проживають спільно.

Як показала суду свідок ОСОБА_2 вона з 2001 - 2002 р. спільно з обвинуваченим не проживає та з Луганської області, де залишився проживати обвинувачений, виїхала на батьківщину (Волинська область).

Доказів того, що з 2002 р. по даний час обвинувачений та свідок ОСОБА_2, попри перебування у шлюбі, складали **сім'ю, тобто, проживали спільно та були пов'язані спільним побутом, суду не надано.** Суд враховує, що окреме проживання обвинуваченого та свідка ОСОБА_2 у цей же період не було викликане **поважними причинами, що зазначені у цій нормі права (ст. 3 СК України).**

І тому суд вважає, що, дійсно, за умов непроживання разом з дружиною з 2002 р. та проживання дружини у іншій - Волинській області, обвинувачений, будучи змушеним до тимчасового переміщення з об'єктивних, негативних для нього, загальновідомих причин, прибувши у м. Ковель Волинської області **як тимчасово переміщена особа** - за редакцією Порядку за станом на 2014 р. (у подальших редакціях Порядку - **внутрішньо переміщена особа**), почав проживати у квартирі свідка ОСОБА_2 не з метою відновлення (підтримання) сім'ї, а саме з метою користування житловою площею як тимчасово переміщена особа.

Таким чином показання обвинуваченого у тій їх частині, що він, подаючи УСЗН зазначені у обвинувальному акті заяви про надання відповідної допомоги, не сприймав свідка ОСОБА_2 як свою дружину, члена своєї сім'ї; розцінював її квартиру саме її особистою власністю попри придбання квартири за час їх шлюбу у 2005 р., та як тимчасово винайняту (зайняту) ним житлову площу у м. Ковелі Волинської області, заслуговують на увагу. Такі твердження приводять суд до висновку про відсутність у обвинуваченого за наведених вище обставин умислу на вчинення інкримінованого йому шахрайства.

Разом з тим суд відкидає доводи сторони захисту у тій їх частині, що встановлений судовим рішенням режим окремого проживання ОСОБА_1 та ОСОБА_2 є доказом того, що за станом на час прибуття у м. Ковель Волинської області в якості тимчасово переміщеної особи його шлюб зі свідком ОСОБА_2 існував формально, так як та обставина, що шлюб між ними не розірваний по даний час сторонами не оспорується та навіть при формальному існуванні шлюбу встановлення такого режиму проживання подружжя не заборонено за законом на майбутнє.

Крім того суд враховує, що обвинувачений після припинення виплати йому допомоги, добровільно сплачує кошти у рахунок повернення суми переплати, що було підтверджено в судовому засіданні копіями квитанцій, не заперечено представником потерпілого - юридичної особи.

Також суд враховує, що починаючи з первинної редакції Порядку, що була чинною за станом на 13.11.14 р., п. 10 було передбачено право уповноважених органів перевіряти обґрунтованість видачі та достовірність документів, поданих для призначення грошової допомоги, а також здійснювати запити та безоплатно отримувати відомості від підприємств, установ та організацій усіх форм власності, необхідні для призначення грошової допомоги **та контролю за правильністю її надання.**

У подальших редакціях цього ж пункту збережено право потерпілого - юридичної особи на таку перевірку даних.

Доводи сторони обвинувачення у тій частині, що УСЗН було позбавлено права на проведення вчасної та систематичної перевірки даних щодо обвинуваченого, що впливають на його право на отримання такої допомоги, на увагу суду не заслуговують.

Крім того п. 11 Порядку передбачає, що суми грошової допомоги, виплачені надміру внаслідок подання документів з недостовірними відомостями, повертаються уповноваженим представником сім'ї на вимогу уповноваженого органу. У разі відмови добровільного повернення надміру перерахованих сум грошової допомоги, вони стягуються у судовому порядку.

Обвинувачений після вимоги потерпілого - юридичної особи - про повернення отриманих ним сум допомоги як надміру виплаченої внаслідок незазначення ним у заяві про квартиру свідка ОСОБА_2 у м. Ковелі Волинської області, на відповідній правовій підставі узгодив добровільне повернення таких коштів частинами, що ствердила у судовому засіданні і сторона обвинувачення.

Таким чином суд приходить до висновку, що стороною обвинувачення не було надано доказів на підтвердження наявності прямого умислу у діях обвинуваченого на заволодіння чужим майном шляхом обману, тобто, суб'єктивної сторони ікримінованих обвинуваченому кримінальних правопорушень (злочинів), передбачених ч. 1 та ч. 2 [ст. 190 КК України](#).

Відповідно до ч. 1 [ст. 94 КПК України](#) суд за своїм внутрішнім переконанням, яке ґрунтується на всебічному, повному й неупередженому дослідженні всіх обставин кримінального провадження, керуючись законом, оцінює кожний доказ з точки зору належності, допустимості, достовірності, а за сукупністю зібраних доказів - з точки зору достатності та взаємозв'язку для прийняття відповідного процесуального рішення.

Доказів, що були б недопустимим, у розпорядження суду не надано.

За таких обставин, суд, оцінюючи докази з точки зору достатності, приходить до висновку, що доказів, на які покликається сторона обвинувачення, недостатньо для доведення наявності у діях обвинуваченого складу кримінальних правопорушень (злочинів), передбачених ч. 1 та ч. 2 [ст. 190 КК України](#), тому ОСОБА_1 підлягає виправданню за цими нормами закону.

Крім того суд враховує, що у своїй ухвалі від 28.01.20 р. ВС у справі № 159/3357/18 провадження № 51-2570км19 зазначив, що виходячи з аналізу прийнятих судовими палатами Касаційного кримінального суду судових рішень та правових позицій (17.09.19 р. у справі провадження № 51-473км18, 31.10.19 р. у справі провадження № 51-1508км18, 26.09.19 р. у справі провадження № 51-6825км19), приходить до висновку, що за приховання особою або навмисне подання недостовірних даних про доходи та майновий стан, що вплинуло на встановлення права на призначення соціальної допомоги, внаслідок чого були надміру виплачені кошти, настає цивільно-правова, а не кримінальна відповідальність, тому виникає необхідність відступити від висновку щодо застосування норми права у подібних правовідносинах, викладеного в раніше ухваленому рішенні від 17.09.19 р.

(провадження № 51-473км19) ВС у складі суддів Першої палати, яким констатовано, що відображення особою недостовірних відомостей у документах, на підставі яких за особою встановлюється право на отримання соціальної допомоги та її розмір, має прямий причинний зв'язок з отриманою неправомірною вигодою, а тому факт наявності механізму щодо повернення надміру виплачених коштів в цивільно-правовому порядку, не свідчить про неможливість застосування до неї належної правової процедури у виді кримінального переслідування та подальшого притягнення до відповідальності з вимогами кримінального закону.

Таким чином, суд прийшов до переконання, що стороною обвинувачення не доведено, що у діяннях обвинуваченого є склад інкримінованих йому кримінальних правопорушень (злочинів), передбачених ч. ч. 1, 2 [ст. 190 КК України](#) і його за цими нормами закону слід виправдати.

Щодо епізодів по обвинуваченню у підробленні та використанні підроблених документів.

Щодо обвинувачення за ч. ч. 1, 3, 4 [ст. 358 КК України](#), то оцінюючи у сукупності здобуті у судовому засіданні докази сторін, суд приходять до переконання про відсутність у діях обвинуваченого складів злочинів, передбачених цими нормами закону.

При цьому суд виходить з такого:

Частиною 1 [ст. 358 КК України](#) передбачена відповідальність за підроблення посвідчення або іншого офіційного документа, який видається чи посвідчується підприємством, установою, організацією, громадянином - підприємцем, приватним нотаріусом, аудитором чи іншою особою, яка має право видавати чи посвідчувати такі документи, і який надає права або звільняє від обов'язків, з метою використання його підроблювачем чи іншою особою або збут такого документа, а також виготовлення підроблених печаток, штампів чи бланків підприємств, установ чи організацій незалежно від форми власності, інших офіційних печаток, штампів чи бланків з тією самою метою або їх збут.

Частини 3 та 4 [ст. 358 КК України](#), встановлюють відповідальність за вчинення повторно дій, передбачених ч. ч. 1 або 2 цієї статті, та, відповідно, за використання завідомо підробленого документа.

Відповідно до примітки до [ст. 358 КК України](#), **під офіційним документом у цій статті** та статтях [357](#) і [366](#) цього [Кодексу](#) **слід розуміти** документи, що містять зафіксовану на будь - яких матеріальних носіях інформацію, яка підтверджує чи посвідчує певні події, явища або факти, які спричинили чи здатні спричинити наслідки правового характеру, чи може бути використана як документи - докази у правозастосовчій діяльності, що складаються, видаються чи посвідчуються повноважними (компетентними) особами органів державної влади, місцевого самоврядування, об'єднань громадян, юридичних осіб незалежно від форми власності та організаційно - правової форми, а також окремими громадянами, у тому числі самозайнятими особами, яким законом надано право у зв'язку з їх професійною чи службовою діяльністю складати, видавати чи посвідчувати певні види документів, що складені з дотриманням визначених законом форм та містять передбачені законом реквізити.

Тобто, **предметом злочинів, передбачених ч. ч. 3 та 4 [ст. 358 КК України](#)**, крім посвідчення документів, **можуть бути лише офіційні документи.**

Однак заява про призначення щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, не відповідає критеріям, встановленим до офіційних документів, оскільки вона не видається,

не складається та не посвідчується уповноваженим органом чи особою яким законом надано право у зв'язку з їх професійною чи службовою діяльністю складати, видавати чи посвідчувати певні види документів, що складені з дотриманням визначених законом форм та містять передбачені законом реквізити, - **а заповнюється заявником особисто за вимогами, встановленими КМ України.**

Крім того, заповнена заява згідно з вимогами, передбаченими Порядком (п. 5), не потребує погодження або затвердження будь - якою службовою особою або представником органу державної чи виконавчої влади, юридичною особою чи приватним підприємцем, не вимагає нотаріального посвідчення або посвідчення відповідною печаткою чи штампом.

У правовій позиції ВС України, викладеній у постанові від 25.04.13 р. по справі № 5-10кс13, зазначено, що враховуючи нормативне визначення службового підроблення, офіційними документами визнаються ті з них, що складаються і видаються службовими особами від імені органів державної влади, органів місцевого самоврядування, об'єднань громадян, підприємств, установ та організацій, незалежно від будь - якої форми власності, які посвідчують певні факти і події, що мають юридичне значення. Ці документи мають бути належним чином складені за формою та містити необхідні реквізити. Підроблення офіційних документів може полягати у повній фальсифікації або в частковій зміні змісту справжнього документа; способи підроблення документів можуть бути різні.

Тому заяви про призначення допомоги, написані обвинуваченим засобом заповнення запропонованих йому у приміщенні УСЗН попередньо надрукованих текстів з відповідними графами, у які ним було внесено відомості на отримання адресної допомоги, не можна вважати документом, який видається чи посвідчується установою, яка має право видавати чи посвідчувати такі документи, і який надає права, з метою використання їх підроблювачем, а так само документом, який посвідчує певні факти, що мають юридичне значення або надає певні права чи звільняє від обов'язків, іншим офіційним документом, який складений у визначеній законом формі та містить передбачені законом реквізити.

Певна форма такої заяви Порядком не визначалась. У ньому лише було визначено, які відомості має вказувати заявник у заяві такого характеру і які документи додавати до такої заяви. Такі заяви та додані до них документи підлягали уповноваженим державним органом обов'язковій перевірці перед прийняттям рішення про задоволення чи відхилення заяви.

Вносячи відомості у вказані вище заяви та зазначаючи в них інформацію, обвинувачений, як встановлено судом, не обманював УСЗН, та не підробляв офіційні документи. Отже вказані у обвинувальному акті заяви не є частиною злочинного умислу, спрямованого на заволодіння державними коштами (чужим майном) шляхом отримання їх як виплати допомоги внутрішньо переміщеним особам.

Таким чином, суд прийшов до переконання, що стороною обвинувачення не доведено, що у діяннях обвинуваченого є склад інкримінованих йому кримінальних правопорушень (злочинів), передбачених ч. ч. 1, 3 та 4 [ст. 358 КК України](#) і його за цими нормами закону його також слід виправдати.

Долю речових доказів слід вирішити відповідно до [ст 100 КПК України](#).

Процесуальних витрат у справі немає.

Цивільний позов у справі не заявлявся.

На підставі вищевикладеного, керуючись [ст. 62 Конституції України](#), [ст. 23, 24 КК України](#), [ст. ст. 2, 84, 91-92, 94, 100, 370, 373, 374, 395 КПК України](#), суд

УХВАЛИВ:

ОСОБА_1 , **ІНФОРМАЦІЯ_1** , визнати невинуватим у висунутому обвинуваченні за ч. ч. 1, 2 ст. [190](#), ч. ч. 1, 3, 4 ст. [358 КК України](#) та виправдати на підставі п. 3 ч. 1 [ст. 373 КПК України](#) за відсутності у його діянні складу вказаних вище кримінальних правопорушень.

Речові докази у справі - документи на 24 (двадцяти чотирьох) арк., що зазначені у постанові слідчого від 13.12.18 р., - залишити при матеріалах кримінального провадження.

Вирок може бути оскаржений до Волинського апеляційного суду через Ковельський міськрайонний суд Волинської області шляхом подачі апеляційної скарги протягом тридцяти днів з дня його проголошення.

Вирок суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо таку скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги судові рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після ухвалення рішення судом апеляційної інстанції.

Головуючий:

І. М. Логвинюк

Практичне завдання:

1. Перегляньте судові рішення та із урахуванням положень теорії держави та права визначте:
 - Структуру правозастосовного акта;
 - Вид та структуру правовідносин;
 - Підстави юридичної відповідальності.
2. Виконану роботу необхідно оформити у вигляді аналітичної довідки обсягом до двох сторінок друкованого або рукописного тексту.

Студент ____ навчальної групи ННІ№__

_____ П.І.Б.